سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil
her şey hak için

Siyasî, edebi, tarihi haftalık gazete ● 21 Şevval 1396
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 15 Ekim 1976

SAYI: 42 / BEŞ LİRA / BİR D. M.

BİR MİT'Cİ TRT'Yİ YATAKDAN İDARE EDİYOR!

KABZADAKİ ELMAS: MTTB

SEBİL ADLİYE'DE

Muhterem okuyucularımız,

Gazeteniz SEBİL bir yandan okuyucularına ulaşmak gayreti içerisinde bulunurken, diğer taraftan da Adliye merdivenlerini aşındırmaya devam etmektedir. Fikir hürriyetinin düzenden memnun siyaset erbabının ağzından düşmediği ne kadar malûm ise, fikir hürriyetinin mahiyeti memleketimizde ne hâl almıştır; bütün çehresiyle savcıların masalarında yığılmış olan evrakdan belli olmaktadır.

Bu evrağın arasında bizlere ait olanı mühim bir yer tutmaya başlamıştır.

Nitekim, postacılar bize savcılıkta ifade vermek üzere çıkarılmış olan resmi davetiyeleri çifter çifter taşımaya başlamışlardır.

İstanbul Basın Savcılığı'nın 976/725 ve 26 hazırlık dosyası ile hakkımızda ilk takibata girişildiği gelen davetiyelerden anlaşılmıştır. Bunlardan 976/726 sayılı dosya hem başyazarımız Kadir Mısıroğlu ve hem de okuyucularımızın yazılarını alâkayla takib ettikleri Mustafa Yazgan kardeşimiz hakkındadır. Zira bu dosyadan dolayı her ikisine de ayrı ayrı davet çıkarılmış ve kendileri 13 Ekim 1976 Çarşamba günü İstanbul Basın Savcılığı'na ifade vermek üzere davet edilmişlerdir. 976/726 hazırlık sayılı dosyanın ise sadece Kadir Mısıroğlu'nun yazılarından dolayı açılmış olduğu anlaşılmaktadır.

Bundan böyle SEBİL mensublarının adliye koridorlarında sık sık görülecekleri gerçeğini ortaya koyan bu üç davetiye ümid ve temenni edelim ki, son olsun, fakat hadiseler bizim ümid ve temennilerimiz istikametinde gelişeceğe benzememektedirler.

Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler...

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Şikâyetname

Muhterem okuyucularımız,

Hemen farkına varacağınız gibi, ciddî surette bir sayfa imkânsızlığı içerisinde bulunuyor, üzüntüsünü duyuyoruz. 50 şunca seneden beri söyleyebileceklerinin ancak çok cüz'i bir kısmını söyleyebilmek fırsatı verilen müslümanların safındaki, gazeteniz Sebil'in okuyucusuna sunacağı o kadar çok husus var ki... Hem de bütün düzenbaz tahdidlerine tehdidlerine rağmen... Bunları sür'atle ele almamıza teknik bir mani teşkil eden sayfa imkânsızlığından ciddî suredde şikâyetciyiz.

Bu bizim, bizden şikâyetimizdir.

Telâfisi için mümkün olan gayreti gösteriyor, bir hâlyol arıyoruz. İnşaallah hayırlı bir netice hasıl olacak, cemaatimize hizmet vazifemiz, daha geniş bir sahaya kavuşacaktır.

Fakat, o güne kadar... işte gördüğünüz gibi sayfalarımızda sık sık yer değişikliklerine mecbur kalacağız. Mevzu tazedir; ABD'de İslâmi harekete nasıl eğilmezsiniz.. Fakat, hani mes'eleyi derinlemesine işleyeceğiniz sayfa?. Fıkra ve makale muharrirlerimizin yerleri malûm. «Kemalist İnkılâb'ın Anatomisi», *her sayımızda -biz fazla birşey katmamamıza rağmen- Başyazarımızın seçtiği bizzat kemalistlerin ağzından yapılan nakillerle dahi büyük alâka uyandırmaktadır. Meselâ bu sayımızdaki* «İngilizlerin Dizbağı nişanı» *meselesi ne kadar mühim! Onun gibi, Yesevizâde'nin yakında kitap halinde çıkacak eserinden alınan* «Kremlin'de Yahudiler» *başlığı altındaki tefrikamız da dikkatle okunmaya değer.* «Risale-i Nur ve İslâm Yazısı» *adlı tetkik dizisi de son günlerin en fazla mektup alan sayfasını teşkil ediyor. Said Şamil Üstad'ın âdeta bir köşeye sıkışmış manzarası arzeden yazısının başlıbaşına bir tarih vesikası olduğu muhakkak..*

Hâl böyle olunca, yeni bir yazıya nasıl, hangi sayfadan başlarsınız? Ve nasıl olur da bu azap verici imkânsızlıktan şikâyet etmezsiniz?.

MTTB'nin kongresi bu hafta, MSP'nin gelecek hafta.. Bunlar bizim mevzuumuz. Bunlara aid haberler bizim haberimiz. Biz bu haberleri işlemez isek, kim işleyecek. Bir Suriye'de, cinâyetler, İslâm'a hıyanetler devam ediyor. Elimizde bulunan haberler son derece ehemmiyetli. Fakat, tam üç sayıdır sunamıyoruz. Bu sayıda da sunamadık. Halbuki, Suriye ve Lübnan'da olup bitenler yine bizim mevzuumuz ve elbette bizim mes'elemiz.

Fakat, nerede. nasıl değerlendirilecek bunca mes'ele?

İş başa düştü; Kadir Bey, Almanya İntibalarını bu sayı ile bağlamak zaruretini duydu. Yazmaktan evlâ vazifemiz var, deyip Yalçıner, bu sayı Selâm köşesinden feragat etti. Hattâ «Gazetelerden» *sayfamızı da bir mânada iki sayıdan beri iptâl ettik.*

Buna rağmen, haber - tahlil sayfamızı daraltmak mecburiyetinde kaldık. Tesellimiz, çok uzaklardaki zenci kardeşlerimizin mücadelelerine dair okuyucularımıza -imkânlarımız nisbetinde- malûmat vermiş olmamızdır. Dedik ya, bizim mes'elemiz

Bizim mes'elemizi biz işlemez isek, kim işleyecek..

Hürmetlerimizle,

Aklın ötesindeki

MTTB. nin 54. Umûmî Hey'et toplantısı münâsebetiyle-

Kadir Mısıroğlu

GENÇLİK, aslında sırf fizikî bir vâkıa değildir. Nice «*genç ihtiyar*» veya «*ihtiyar genç*» in varlığı inkâr kabul etmez bir gerçektir. Fakat, -hiç şüphesiz- bunlar istisnadırlar. Çünkü; mânevi zindeliğin temel sebeplerinden biri de fizikî zindeliktir. Bu ise, gençliğin en tabii netice ve sermâyesidir.

Gençlik, istikbâl demektir. Bu sebepledir ki; geleceğe hükmetmek isteyenler, propagandalarında daha ziyâde gençliği hedef ittihaz ederler. Dâvâları hesabına, asıl bu zümreyi kazanmaya çalışırlar. Zira, insan ömrünün bu devresi, tükenmez bir enerji kaynağıdır. Şahsiyetin teşekkülü ve hayatın belli bir mecraa oturtulması zamanı gençlikdir. Fıtrî, âilevî, ictimai ilh... tesirlerin muhassalası olan şahsiyet -iyi veya kötü- nasıl olsa teşekkül edecek, ömür ise, akıp gidecektir. Dünyada ömürden daha bereketsiz hiçbir şey mevcud değildir. Şahsiyetin teşekkülü ve hayatın akışını oluruna bırakmamak, bunlara belli bir muhteva ve istikâmet kazandırabilmek için en müsâid müdâhale zamanı, gençlik devresidir. Zira, bu sırada şahsiyet, yaş bir betonu andırır. O'nu istenilen bir kalıba dökebilmek için geç kalmamalıdır.

Bütün bu sebepler yüzündendir ki; her dâvâ -yukarıda belirttiğimiz gibi- propagandasını daha ziyâde gençlik kitlesi üzerinde teksif eder. Yakın tarihimiz bu gerçeği doğrulayan çeşitli tezâhürlerle doludur. Gerçekten, Türk Milleti'ni tarihî şahsiyetinden uzaklaştırarak hıristiyan garba râm etmek isteyen menfî cereyanın su yüzüne çıkmış ilk kadrosu «*Jöntürk*» ler yani, «*Gençtürk*» lerdir. Garpcılık cereyanının başlayışıyla siyasî edebiyatımıza girmiş bulunan sadece, bu tâbir bile Türk fikir hayatında varlığını hissettirebilen bütün temâyüllerin bidâyetten beri gençliği hedef aldığını ispata tek başına kâfidir. Bugün maocusundan hippisine kadar bütün menfî cereyanlara tâbi olanların gençlik zümresi içinden çıktıkları sokakları velveleye boğan hâdiseleri müşâhade edenlerce sâbittir.

Yüzü istikbâle dönük olan herkesin, dâvâsını gençlik kitlesine mâletmeye çalışmasından daha tabii bir şey olamaz. Gençliğe hükmetmenin en verimli ve müessir yolu ise -hiç şüphesiz- maârife hakim olmaktır. Dün müfrid inkılâbçı zihniyetin, bugün ise sol militanların Türk maârifine hâkim olma gayretleri peşinde koşmaları, sırf bu sâikin eseridir. Hâlâ devam eden bir mücâdeleyle onun millileştirilmek istenmesi de yine aynı sebebe bağlıdır.

Maârif ve ona muâvin sâir telkin müessese ve vasıtalarının vatan evlâdlarına zerkedegeldiği menfî fikirleri, onların bir kısmını âdeta ayrı bir milletin gençliği sayılacak derecede kökünе yabancılaştırmıştır. Fakat, fikir muhtevâları alabildiğine sakatlatılan bu zümreye mukabil, kendini garkedildiği propaganda sisi içinden çıkararak din ve tarih şuuru ile techiz edebilen mes'ud bir gençlik zümresinin mevcûdiyeti, istikbâl hakkında yegâne ümid ve teselli kaynağımızdır. Ancak, bu zümre de, hiçbir gayret ve faaliyet mevzuubahs olmaksızın sırf kendi kendine varolmuş değildir. Elbette birtakım sabırlı ve meşakkatli çalışmaların eseridir.

Menfî cereyanların vatanseverleri eleme garkeden kurbanlarına karşı bir muvazene meydana getiren bu mes'ud neticenin âmili olan merkez ve karargâhlardan biri de Millî Türk Talebe Birliği'dir. Hattâ denilebilir ki, yakın tarihimizin hâmüsaid şartlarına rağmen müspet faaliyet gösterebilen bu gibi müesseselerin en eski ve köklü olanıdır. Otoriter şeflik devri hengâmında bu hizmeti son derecede nisbî bir sûrette ifâ edebilen MTTB, bilhassa 27 Mayıs Hükûmet Darbesinden sonra, sola tanınan hudutsuz müsamahanın -bir nev'i muvâzene ihtiyacıyla- sağa akseden bir zerreciğinden müstefid olarak kendisini hakikî mecraına kuvvetle oturtmuş ve ağırlığını yeniden ve daha fazla olarak hissettirmeye başlamıştır.

MTTB'nin bu yolda ifâ eylediği hizmetler ve yetiştirdiği iman dâvâsının emrindeki müteaddî (aksiyoner) gençler hepimizin mâlûmudur. Bunları sayıp dökmek ihtiyacından beriyiz. Ancak, bu en eski ve en kıdemli iman ocağının, birkaç yıldan beri -çeşitli sebeplerle- hal-i âtalete itilerek kabuk bağlamaya terkedildiği müşâhade olunmaktadır. Hadiselerin sür'at ve dehşeti karşısında, MTTB'ye asla yakışmayan bu hâlin seçilecek yeni idarecilerle büyük bir dirâyetle izâlesi, başlıca temennimizdir. Bu sûretle MTTB, Türk fikir ve gençlik hareketlerinin seyri üzerinde bir kaç yıldan beri azalmakta olan ağırlığını, yeniden ve daha taze bir heyecanla ortaya koymak imkânına kavuşacaktır. Bunu temin için yegâne yol ve uslûp olarak da ittihat, müsamaha ve hizmet yarışında aralarında en liyâkatliyi bulup çıkararak kendisi hizmete talip olmak tarzındaki gayrı islâmî davranışa iltifat etmeye ceklerine, kendinden liyakatlileri öne sürmek yolunu tercih edeceklerine inanıyoruz.

KÂİNATIN Efendisi, gençliği iradeye tutukluk veren akıl yerine nâmütenâhi seyyaliyeti hâiz bulunan gönüle tâbi bir zümre olarak vecd ve idealizme istidadı yüzünden «*cinnetten bir şûbe*» tarzında tavsif buyurmuşlardır. Evet, gençlik cinnetten bir şûbedir. Fakat, sâhib olunan aşk, vecd ve nihâyetsiz enerji, Hak adına kullanılmazsa bu cinnet, aklın berisinde, aksi halde ötesindedir. MTTB'nin Türk Milleti'ni yerinden kaydırılmış koca bir kaya parçası gibi, tekrar eski mecrâma oturtmaya memur gençlerini, aklın ötesindeki ulvî cinnetin coşkunluk ve zafer sarhoşluğu içinde kucaklamanın sabırsızlığıyla bu 54. kongrelerinin hayırlı ve uğurlu olmasını diliyoruz.

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

Çankaya'da sofra başında konuşulan bir mevzua Karaosmanoğlu ışık tutuyor:

DİZBAĞI NİŞANI NİÇİN VERİLMİŞ?

M. Kemal Paşa, «İngilizler beni sever de ondan» diyor

42

Kemalist İnkılab'ın yerleşip tutunmasında kalemiyle en çok emeği geçenlerden biri olan Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun adı geçen «Politika'da 45 Yıl» isimli hatıratında Türk İnkılâb Tarihi içinde son derecede ehemmiyetli bir hadise olan ve Kemalist Cepheye mensub bir yazar olarak üzerinde ilk defa kendisi tarafından durulmuş bulunan «M. Kemal Paşa'ya İngilizlerce Dizbağı nişanı verlimesi» hadisesine temasla şu calib-i dikkat bilgi verilmektedir:

«Kısmen ayakta geçen bu bekleme devresinde, Atatürk, tıpkı bundan yedi sekiz yıl önce, Çankaya'da Ali Fuat Paşayı aratıp bulduramadığı akşamki halinde idi. Gene, o akşam olduğu gibi, ikidebir saatine bakıyor, yanındakilere yavaş sesle bir şeyler soruyor ve aldığı cevaplardan kâh sinirlenir, kâh işkillenir görünüyordu. Onda, ayrıca davetlilerini uzun süre ayakta tutmak zorunda kalmış bir ev sahibinin mahcupluğu da vardı. İkidebir, bizden, daha doğrusu, bizimle birlikte bulunan Hanımlardan İsmet Paşa namına özürler diliyor. «Geç gelmiş. Gelir gelmez banyolara gitmiş. Köşküne henüz dönmüş. Giyiniyormuş. Nerede ise burada olacaktır. Mamafi, siz yoruldunuzsa buyurun oturun, ayakta durmayın..» gibi sözlerle onları avutmaya çalışıyordu.

Böylece saat sekiz buçuğu, dokuzu, dokuz buçuğu bulmuş, nihayet ona doğru, Atatürk, bizleri çaresiz, sofraya buyur etmişti.

Bu epeyce kalabalık bir sofra idi. Herkes yorulmuş ya da acıkmış olacaktı ki, bir anda bütün sandalyeler işgal edildi. Yalnız, Atatürk'ün tam karşısına ve Âfet Hanımın sağına isabet eden bir sandalye boş kalmıştı. Bunun biraz ötesinde de ben yer almış bulunuyordum ve gözlerim, bir o sandalyeden bir de yemek odasının kapısından ayrılmasını bilmiyordu. Arada-bir de Atatürk'e bakıyordum ve hayretle, daha doğrusu, hayranlıkla görüyordum ki, O -başkaları üzerine olduğu kadar kendi üzerine de hâkim iradesi sayesinde- deminki sinirli ve işkilli halini silkip atmış ve hattâ İsmet Paşanın gelip gelmeyişini unutmuş gibidir. İki yanındaki Hanımlara neşeli neşeli bir şeyler anlatıyor; arasıra başını uzatıp biraz ötede oturan Nuri Conker'e takılıyordu.

Akıbet, saat on buçukta, ya da onbirde, Başvekil İsmet Paşanın oda kapısından içeri girdiği ve sağına soluna bakmaksızın, asık bir çehreyle, gelip yerine oturduğu görüldü ve sofranın üstüne ağır bir sükût çöktü. Hiç kimsede ne bir ses ne bir nefes. Öylesine bir sessizlik ki, ben âdeta yürek çarpıntılarım işitilecek diye korkuyordum. Evet, yüreğim şiddetle çarpıyordu. Zira, o zamanlar, benim için Atatürk ile İsmet Paşa arasında bir hâdise çıkması devrimin tehlikeye girmesi demekti. İşte, ben bu endişe içindeyken birden bire Atatürk'ün sesi imdadıma yetişmişti. Bu sesin, hepimizi tehdidi altına alan gergin havayı gevşetebilecek tatlı, okşayıcı bir tonu vardı. Atatürk, İsmet Paşaya:

«— Umarım ki, iyi bir banyo aldınız Paşam.» diyordu ve muhatabının cevap vermeyişine aldırmayarak ilâve ediyordu: «Banyodan sonra, belki, biraz daha dinlenmek isterdiniz. Ama, biz sizi bir an evvel aramızda görmek arzusuna kapılarak 'istical' gösterdik. Kusura bakmayın.»

İsmet Paşa gene susmakta, ya da Atatürk'ün sözlerini işitmemezlikten gelmekte idi. Fakat, Atatürk, gene konuşmakta devam ediyordu:

«— Nasıl bari su kâfi derecede sıcak mıydı? Bazı arkadaşlar, geceleri, gündüzden daha sıcak olduğunu söylüyorlar. Ben henüz tecrübe etmedim. Zaten doktorlar da fazla sıcak banyoya girmeme müsaade etmiyorlar. Onlara göre suyun hararet derecesi herkesin tansiyonuna uygun olarak ayarlanmak lâzım gelirmiş. Bilmem, sizin tansiyonunuzun ölçüsü nedir?»

İsmet Paşadan gene ses çıkmıyordu. Yüreğim yeniden çarpmağa başlamıştı. Hele, biraz sonra sofrada hizmet edenlerden birine getirttiği «Akşam» gazetesini çarşaf gibi açarak okumaya koyulunca bu çarpıntılar tahammül edilmez bir kerteye varmıştı.

Atatürk, bir müddet susmuş; gözlerinin ucuyla sağında, solunda ve karşısında oturanlara «Bu ne acayip hal!» demek ister gibi bakıyordu. Fakat, sabrı gene taşmamıştı:

«— Ne okuyorsunuz o kadar dikkatle?» dedi. «Bizim 'Dizbağı nişanı' (O sıralarda bir Amerikan gazetesi, İngiliz kralı tarafından Atatürk'e «Dizbağı nişanı» verileceği haberini yayınlamış bulunuyordu.) *havadisini mi?»*

Bunun üzerine, İsmet Paşanın, kendisiyle, Atatürk arasındaki kâğıt perdenin ardından şöyle mırıldandığı işitildi:

● *M. Kemal Paşa, kendisine İngiliz «Dizbağı Nişanı» verilmesi üzerine hayret eden İsmet Paşa'ya «Bunu herkesden iyi sen bilirsin» diyordu. Resimde, Kemal Paşa ile İsmet Paşa birlikte görülüyorlar. (Sebil arşiv)*

«— Dizbağı nişanı mı? O da ne?»

Atatürk gene aynı sükûnetle:

«— Aaa, duymadınız mı?» dedi. «Bir Amerikan gazetesinden naklen bütün dünya matbuatına yayılan havadisi? İngiltere Kralı, bana Dizbağı nişanı verecekmiş. Söylendiğine göre bu, İngilizlerin en büyük nişanı imiş.»

İsmet Paşa gittikçe soğuk bir tavırla:

«— İyi ama, bunu size ne münasebetle vereceklermiş?» diye söylendi.

«— Bunu herkesten ziyade sizin bilmeniz lâzım gelir, İngiliz milleti beni sever de ondan.»

Atatürk'ün mümkün olduğu kadar tatlılıkla söylediği bu söze karşı İsmet Paşa, dudaklarında istihzalı bir gülümsemeyle omuzlarını silkti. Bunun üzerine Atatürk'ün sesi de sertleşmeye başladı:

«— Evet, İngiliz milleti beni sever ve sevgisini Lloyd George'u düşürmek suretiyle ispat etmiştir.»

«— O meselenin haricî siyasetle hiçbir alâkası yoktur. Lloyd George başında bulunduğu koalisyon kabinesini teşkil eden Partiler arasındaki ihtilâf yüzünden düşmüştür.»

Ve İsmet Paşa bunu söyleyip tekrar gazetesini okumağa başladı.

Atatürk'ün kaşları çatılmıştı:

«— Ya,» dedi, «bu ihtilâfın tam Dumlupınar zaferi üzerine çıkışına ve Avam Kamarasında, Lloyd George'a yapılan hücumlarda en ziyade Türkiye'ye karşı takibettiği düşmanca politika üstünde duruluşuna ne dersiniz?»

Sofrada herkes suspus olmuş, önüne bakıyordu. Benim heyecanım ise son haddini bulmuştu. Atatürk, bir akşam önceki feveranının bir örneğini daha mı verecekti?

Hayır! Gözkapaklarım arasından O'nun yüzüne bakıyordum ve bu yüzde hiçbir öfke belirtisi sezmiyordum. Dün akşamki «yıldırımlar saçıcı Zevs» şimdi olempiyen bir sükûnet içindeydi ve bana, gerek lider, gerek insanlık vasıflarıyle, o andaki kadar büyük ve yüksek görünmemişti. Yan gözle baktığım İsmet Paşa ise gözümde birdenbire küçülmüş, hırçın bir çocuk halini almıştı.

Bu müşahedemin, bende, İsmet Paşaya karşı, ilk defa olarak, hayal kırıklığına benzer bir tepki uyandırdığını hissediyordum ve kendi kendime «Acaba, diyordum, İsmet Paşa bütün siyasî rakiplerini yendikten sonra, şimdi de Atatürk'le boy ölçüşmeye mi kalkışıyor?»

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Korutürk'ün «Şerîata karşı değilim» demesi üzerine (4)

Sûre-i Nisâ, âyet 59:

«Fahr-i Râzî'nin beyânı vechile bu âyet usûle müteâllık birçok mesâil üzerine müştemildir. Zirâ fukahâ indinde usûl-i ŞERÎAT, delâil-i dîn-i mübîn (edille-i Şer'iyye) olan (kitab), (sünnet), (icmâ-yı ümmet) ve (kıyâs-ı fukahâ) üzere müştemildir. Çünki Allah Teâlâya itaat, kitâbullaha; Rasûlüne itaat, sünnet-i seniyyeye; ulûl emre itaat, icmâ-yı ümmete; ve birşeyde nizâ' (çekişme) olunca Allah'a ve Rasûlüne red etmekle emr, kıyâs-ı fukahâya işaretdir...»

«Âyetde birşeyde nizâ' ederseniz o şeyi Allâh'a ve Rasûlüne red edin kelâmı, kıyâs-ı fukahâya işâretdir. Nizâ' olunan mes'ele, Kitabullah'da ve Sünnet-i Rasûlullah'da ve icmâ-yı ümmetde sarâhaten mezkûr olsa, nizâa ve ihtilâfa hâcet hissetmeksizin onlara itaat VÂCİB olacağı cihetle, ihtilâf olunan mes'elenin edille-i selâsede (yani kitab, sünnet ve icma'da) sarâhaten ahkâmı mezkûr olmayan mesâil olması zâhirdir... Binâenaleyh bu âyet, edille-i Şer'iyye-i erbaanın cümlesine temessükün (tutunmanın, itaatın) vücûbuna delâlet eder. Yani kitaba ve sünnete ve icmâ-yı ümmete ittiba' VÂCİB olduğu gibi, kıyâs-ı fukahâya dahî ittiba' VÂCİBDİR...»

«Şu edille-i erbaanın gayriye temessük (ittiba'), câiz olmadığına bu âyet delâlet eder... Eğer bunların hâricinde bir tarîk olsa, Kur'anda beyân olunurdu. Halbuki beyân olunmadı. (Beyân olunacak yerde sükût, hasr ifâde eder) kâidesine tevfikan, şu beyân olunanların hâricinde temessük edecek bir delil olmadığına delâlet etdiği gibi, edille-i erbaaya itaatın VÂCİB olduğuna dahî delâlet eder. Zirâ emirler VÜCÛB ifâde eder. Binâenaleyh edille-i erbaaya itaati terk, VÜCÛBU terk olduğundan Allah Teâlâ'ya isyandır. Bu âyetde emrin VÜCÛB içün olduğuna delil, Cenâb-ı Hakk'ın, itaati îmâna ta'lîk etmesidir.

Yani (eğer Allah Teâlâ'ya ve yevm-i âhırete îmânınız varsa itaat edin) demek, (itaat etmemek, îmânınızı ihlâl eder) demekdir.» (1)

Sûre-i Nisâ, âyet 60:

«... Şu halde Allâh'ın kitâbının ve Rasûlullâh'ın ŞERÎATININ hâricinde birşeyin hükmüne râzı olmanın KÜFR olduğuna, âyet delâlet eder. Binâenaleyh evâmir-i ilâhiyye ve Peygamberiyyeden bir şeyi reddetmek, gerek şek ederek reddetsin, gerek temerrüd ve inad ederek reddetsin İslâm'dan hâricdir (dinden çıkmışdır.)» (2)

Sûre-i Mâide, âyet 1:

«Yâni ey mü'minler! Sizin (umûr-ı dünyâ) ve (umûr-ı âhıretinizi) muhâfaza ve hâlinizi islâh içün TARAF-ı İLÂHİDEN VAZ' OLUNAN KAVÂNİNİN (kânunların) iktizâsı üzere beyninizde (aranızda) cereyân eden ukûd (akidler) ve muâhedâtın ahkâmını muhâfaza ve icâbâtını ikâme etmeniz VÂCİBDİR. Binâenaleyh ukûdun muktezâsını terk ederseniz günahkâr olursunuz.

Fahr-i Râzî ve Nisâbûrî'nin beyanları vechile îmân, Allahın zâtını, sıfâtını ve ef'âlini bilmek ve tasdik etmek olup, cemî' tekâlüfünü câmi' olan emre imtisâl ve nehyinden ictinâb ile Allah Teâlâ'ya inkıyâdını izhâr etmek ahkâm-ı ilâhiyye cümlesinden olduğu cihetle, şuu kûd-ı îmâna riâyet, Allâh'a ve Rasûlüne îmânın muktegâsını edâ etmek icâb eylediğinden, Cenâb-ı Hak ehl-i îmâna ukûdu îfâ etmelerini emr etmişdir. Çünki îmânı kabûl eden bir kimse, îmânı iltizâm ile, îmânın mukteziyâtından olan tekâlîf-i ilâhiyyenin cümlesini kabûl ve iltizâm etmiş olduğu gibi, uhûd ve ukûda müteallik olan şeylerin cümlesini dahî iltizâm etmiş olduğundan, Cenâb-ı Hak mü'minlere ukûdun ahkâmını îfâ etmelerini emretmişdir.

Akd, bir şeyi diğer bir şeye sağlam bağlamak ve rabt etmek ma'nâsına olup, ukûdât-şer'iyyede de icâbı kabûle rabt olduğundan akd denmişdir. Bu âyetde ukûd, tekâlîf-i ilâhiyyenin kâffesine şâmil olduğu gibi, insanların kendi aralarında akd etdikleri bey' ve şiraya (alış - verişe) nikah ve talâka, nezir ve yemîne, emânet ve hibeye, karz ve şirkete, akd-i münâsarâtı yani yekdiğerine karşı muâveneti taahhüd etmeye ve muâmelât-ı sâireye ve devletler arasında mukâveleye velhâsıl uhûdâtın (ahidlerin) cümlesine şâmil olduğundan, ukûdu îfâ ile emr, her birinin muktezâsını îfâ etmekle emr olduğu cihetle, insanın iltizâm etdiği akdin levâzımâtını edâ etmesi VÂCİBDİR.» (3)

Sûre-i Mâide, âyet 104:

«Zamânımızda ŞERÎATIN ahkâmını bir tarafa bırakarak, ecânibin bir takım menfur mesleklerini kabûl etmek isteyenlerin halleri ne garibdir? Çünki insanın rûhunu ve cismini dinlendiren ve intizâm-ı âleme hâdım ve ammenin hukûkunu taht-ı te'mîne alan ve insanlara hürriyet-i tamne veren ahkâmı bırakıp da, envâ-ı ıstırâb ve helecânı mucib olan ve âlemin intizamsızlığına meydan veren bir takım külfetli şeyleri irtikâb etmekden daha garîb bir şey olur mu? Elbetde olamaz.» (4)

(1) Hulâsat'ül-Beyân Fi Tefsîr'il - Kur'ân c. 4, s. 121 - 122 - 123
(2) Aynı eser, c. 4, s. 125
(3) Aynı eser, c. 5, s. 2 - 3
(4) Aynı eser, c. 5, s. 194 - 195

• FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Polemik

Polemik irfanımızı istilâ eden, sisli, bulanık lâfızlardan biri.. Dilimize bir haram sessizliğiyle giren bu yabancı misafirlerin ifşa daha doğrusu isbat ettikleri tek hakikat: aydınlarımızın hafsalaya sığmaz gafleti. Her telkine açık tembel ve serseri bir tecessüs.. nezleye yakalanır gibi ideolojilere yakalanıyoruz, ideolojilere ve kelimelere. Tanzimat nesli, -hiç olmazsa bu habisde- iffet ve haysiyetini korumuş. Kalktığını iddia ettiğimiz kapitülâsyonlar, ruh dünyamızda yaşıyor, hem de bütün habasetiyle. Alafrangalık, zevki ve tefekkürü dumura uğratan bir kabuk.

Polemik, Yunancadan geliyor: Polemikos savaş demek. Fransızcaya 1584 de girmiş (Chanson polémique: savaş şarkısı). Hem sıfat hem isim. Kamus-u Fransevi'nin verdiği karşılık: «münakaşa-i kalemiyye»; T.D.K. sözlüğü'nün «açık tartışma». Meydan Larousse: «oldukça sert nitelikte kalem tartışması,» diyor.

Polemik de, Batının bütün hastalıkları gibi, Tanzimat'ın açtığı yoldan giriyor, ülkemize. İmanın olduğu yerde savaşa yer var mı?

Namık Kemal: «barika-i hakikat müsademe-i efkârdan doğar» diyor. Hangi barika-i hakikat?

Polemik zekâların savaşıymış. Zekâlar birbiriyle savaşmaz. Kinlerin, peşin hükümlerin, gizli çıkarların savaşı polemik. Eski bir inancı yoketmek isteyen yeni bir düşüncenin savaşı. Ve her mübariz kendi cephesinde muzaffer.

Polemiğin Batıdaki tarihçesine bir göz atalım: Hristiyanlık yerleştikten sonra, putperestlerle eretiklere ateş püskürür. Hiç kimseyi ikna etmeyen bir lâkırdı tufanı. Rönesans, «ilmî polemik»ler çağı. Terbiye kurallarını hiçe sayan bir savaş. XVII. asırda polemik biraz daha kibarlaşır. Bununla beraber, «eskiler» le «yeniler» kavgası edebiyat cumhuriyetini birbirine katar. Bu kavga sona ererken, Batı edebiyatlarının en büyük kalem savaşçısı sahneye çıkar: Voltaire. Candide yazarı, bütün zaafları ve bütün ihtişamıyla burjuvazinin temsilcisidir. Hain, hayasız, saldırgan, ama, yükselen bir sınıfın temsilcisi. Sonra ihtilâl, gelişen basın ve siyasî polemik.

XX. yüzyılda polemiğin tarihi gazeteciliğin tarihi ile kaynaşır. Polemik demek «şahsiyet» demek, bir Fransız yazarına göre (Leon Daudet). Düşünceleri ayakta tutan insanlardır; insanları yıkmadıkça düşüncelerini sarsamayız. Aristhophanes'den Hugo'ya kadar her büyük hicivcinin belli «vur abalıya»ları vardır. Şiddetsiz savaş olmaz. Öfke bazan için için kükrer, - Pascal'ın «Bir taşralıya mektupları»nda olduğu gibi.

Polemiğin ruhu samimiyet ve dürüstlük. Mübalağa, tersine tepen bir silâh. Çatılan adamın meziyetleri de belirtilmeli. Önce en kesin, en karşı konmaz delille başlamalı yazıya. İlk darbe öldürücü olmalı. Kavgada iltimas olmaz.

Düşman kazanmaktan korkamalı diyor aynı yazar. Ne kadar kibar davranırsanız düşmandan kurtulamazsınız. Oysa zaferle taçlanan her savaş size yeni dostlar kazandırır: düşmanlarınızın düşmanları.

İtalyan tiyatrolarının şiarı, çok defa polemiğin şiarı: castigat ridendo mores (ahlâksızları gülerek cezalandırmak), gülerek ve çok kere de öğreterek.

Polemiğin tuzu biberi: küfür. Luther, Erasmus, Calvin tulumbacı gibi küfrederler. Namık Kemal'i okurken (bilhassa Mektuplar'ı) sık sık yüzümüz kızarır. Savaşcıda «nezahet-i lisaniyye» aranmaz.

Yumuşak kalplilik de olmaz polemikde. Ölüm bir mazeret değildir. Voltaire: «yaşayanlara saygı borçluyuz az-çok, diyor.. ölenlere tek borcumuz kalmıştır: hakikat. «İslâmiyet: «ölülerinizi hayırla yâdediniz» buyurmaktadır, ölülerinizi yani sizden olanları. Yaşayanları yöneten ölülerdir. Demek ki, öldürülmesi gereken ölüler de var.

HAFTANIN İÇİNDEN

Ortak Pazar'la münasebetler son derece gerginleşti

ORTAK Pazar ile ülkemiz arasındaki münasebetler Hariciye'nin diplomat (uyutucu) üslûbuna rağmen gün be gün daha kötüye gidiyor. Ticari temaslar devamlı suredde Türkiye'nin aleyhine işliyor. Türkiye'nin bu yüzden uğradığı kayıplar artık yüzmilyonları aşmış vaziyetde. Nitekim, hükümetin MSP kanadı ciddileşen bu tabloyu dikkatle takib ediyor. Prof. Erbakan'ın riyasetindeki «Bakanlıklararası Ekonomik Kurul» üç haftadan bu tarafa bütün toplantılarında aynı mevzuu görüşüyor: AET ile münasebetlerimizin akıbeti ne olacak?

Prof. Erbakan, toplantıların artık vahim bir noktaya gelen münasebetleri en ince teferruatına kadar tedkik ve nihai karar almak maksadına matûf olduğunu açıklarken, «AET'den taleblerimiz en tabii insan hakları mahiyetindedir.» diyor. Prof. Erbakan, bu tabii hakları bile teslim etmekten imtina gösteren Ortak Pazar'la daha fazla birarada bulunmanın imkânsız hale gelmiş olduğunu da ima ediyor. Ayrıca, MSP idarecileri zaman zaman verdikleri beyanatlarda Ortak Pazarla bağların artık koparılması icabettiği fikrini ileri sürüyorlar.

Diğer taraftan, Ortak Pazar içindeki ülkeler arasında da ciddi buhranlar başgöstermiş vaziyetde. Son seçimlerle Avrupa ülkelerindeki değişen siyasi «denge», bu arada Almanya dışında diğer ülkelerin tepetaklak giden iktisadi bünyeleri taraflar arasında sürtüşmeyi hızlandırdı. «Avrupa Birleşik Devletleri» hedefi daha şimdiden sert hücûmlara maruz kalıyor. Hattâ muhafazakâr partiler kadar komünist partiler de bu birleşmeye açık muhalefete başladı. (Bu mevzuuda tafsilâtlı bir tahlil gelecek sayımızda yer alacaktır.)

"Komünist Parti üyesi olarak 58 yıllık mücadelem hayal kırıklığı ile sonuçlandı"

Kremlin'den iltica var!

SIRASIYLA Kızıl Ordu'ya mensup bir harb gemisinin Baltık'da isyan etmesi, peşpeşe iki pilot'un Japonya ve İran'a iltica etmelerinden sonra Moskova'nın başı Kremlin'le derde girdi. Çünkü, bu defa «iltica eden» herhangi bir asker değil, «50 senelik» kaşarlanmış bir Rus Komünist Partisi üyesi idi. Üstelik Lenin'in yakın arkadaşlarındandı. Ve «Artık Moskova'nın ıslahını gayrı mümkün gördüğünü» ifade ile İsveç'e kaçıyordu.

58 yıldır komünist mücadelenin içerisinde yer aldığını açıklayan ve filozof olduğu da belirtilen Kolman, iltica etmekle de kalmıyor Brejnef'e İsveç'den bir mektup göndererek «Rusya'nın bir milletler hapishanesi haline geldiğini» söylüyordu.

Ne var ki, Arnoş Kolman bütün bunları ifade ettikden sonra sözlerini şöyle bağlıyordu: «Siz iyi komünist olmadınız, ben ise hâlâ sosyalizme bağlıyım!»

Nihayet gelen haberlerde şöyle bir not dikkati çekiyordu: Kolman, Prag doğumlu bir Çekoslovak yahudisi idi.

● Komünist hücrelerin yeraltı faaliyetleri devam ediyor. Hücreler, son zamanlarda bilhassa para sıkıntısını telâfi etmek için banka soygunlarını ön plâna almış vaziyetde. Nitekim, banka soygunları hemen haftada birkaç defa vuku buluyor.

Filipin Müslümanları için konferans toplanıyor

ALTI seneden bu tarafa faşist Ferdinand Markos rejimine karşı mukavemet eden Filipin Müslümanları'nın mes'elesi nihayet bir masa etrafında görüşülecek. Takriben 50 bin müslüman senelerdir canları ve kanları bahasına mücadele ediyor. Filipinler'in komşusu Malezya ve Endonezya tarafından yapılan davete, icabet edecekleri bizzat faşist Markos tarafından Manilâ'da açıklandı.

Toplantının nerede yapılacağı henüz tesbit edilmedi. Ancak, masa başında İslâm Ülkeleri Teşkilâtı da yer alacak.

Diğer taraftan, haklı mücadelelerini devam ettiren müslüman fedailerden mühim bir kısmının toplantı haberi üzerine ateş kestikleri ancak, dağlara çekilerek teslim olmadıkları da gelen haberler arasında. Fedailer hâlen Mindano, Basilan, Tavi - tavi ve Jolo adalarına hakim vaziyetteler. Bilindiği gibi Filipinler doğu Asya'da okyanus üstünde adalardan müteşekkil bir ülkedir. Ülkede değişik dinlere mensup bir halk yaşıyor. İslâmiyet ise sür'atle gelişiyor. Müslümanlar, yaşadıkları ülkede İslâmi bir rejim olmadığını bildiklerinden silâha sarılmış vaziyetde, istiklâl istiyorlar. Filipinlerde halen lâik ve Amerikan uydusu bir rejim işbaşında...

Hasta MİT'ci TRT'yi yatakdan idare ediyormuş

TRT'de yabancılaşmanın yanı sıra millileşme de devam ediyor ama yeni devrede alınan bazı dizilerin yabancılaşmayı hızlandırdığı görülüyor. TRT televizyonu, Amerikan ambargosu altına girmiş gibi. Bu arada bâzı filmlerde siyonist propagandaları da almış yürümüş vaziyetde.

Umum Müdür Şaban Karataş ise uzun süren bir rahatsızlıktan sonra nihayet işinin başına dönebildi. Karataş'ın yeni devre programları hakkında ne düşündüğü bilinmiyor. Daha doğrusu Karataş, doğru dürüst televizyon seyredememekten şikâyet ediyor. Karataş'a göre, TRT'nin düzelmesi daha zaman isteyen bir mes'ele. Elde eleman kifayetsizliği ise, bu noktada en mühim mani olarak gösteriliyor.

Yeni alınan elemanlar İstanbul'da bir aya yakın devam eden kursdan sonra Ankara'da da kursa alındı. Fakat, kurslara devam edenler buralardan «teknik malûmat» alamamaktan devamlı şikâyet ediyorlar.

Kendisinin Konya'dan milletvekili veya senatör olacağı ve AP listesine gireceği yolunda çıkan söylentileri Umum Müdür Karataş tekzip etmemekle birlikte, yakınında bulunanlar, «Hoca böyle birşey yapmaz. Yaparsa eğer büyük bir hüsrana uğrar.» diyorlar. Nitekim, Karataş'ın da «Umum Müdürlüğü, belki Başbakanlığa değişirim.» diye espri yaptığı da ifade ediliyor.

Ne var ki, Umum Müdürlüğü sırasında da Prof. Şaban Karataş'ın çok istikametli bir resmi - gayrıresmi «danışman kadrosu» ile çalıştığı bu sebeple de netice alamadığı belirtiliyor. Karataş'ın resmi müşavirlerinin yaptıkları işin şuurunda oldukları ancak «sofracılık» alışkanlığı olan Umum Müdür'e sofrabaşında gayrı resmi müşavirlik yapanların «yaran kayırma» peşinde yanıltıcı istikametler gösterdikleri ifade ediliyor. Diğer taraftan Karataş'ın en yakın adamlarından birisinin bir zamanlar MHP üst kademelerinde vazife almış bir MİT mensubu olduğu da söyleniyor. MİT mensubunun hasta olmasına rağmen yatağından TRT'ye müdahale ettiği anlatılıyor. Karataş'ın diğer gayrı resmi müşavirlerinin ise, şimdi AP'ye girmiş bulunan Sadettin Bilgiç grubundan olduğu biliniyor.

Bu sebeple de Karataş'dan en ziyade şikâyet edenlerin arasında Ferruh Bozbeyli ve arkadaşları geliyor.

Dolayısıyla Şaban Karataş'ın «hertarafa mavi boncuk dağıtma politikasının» kendisini müşkil vazi yetde bıraktığı ifade ediliyor. Son zamanlarda Karataş'ın yaptığı tek müsbet işin de Televizyon Daire Başkanına «mecburi izin vermek» olduğu kaydediliyor.

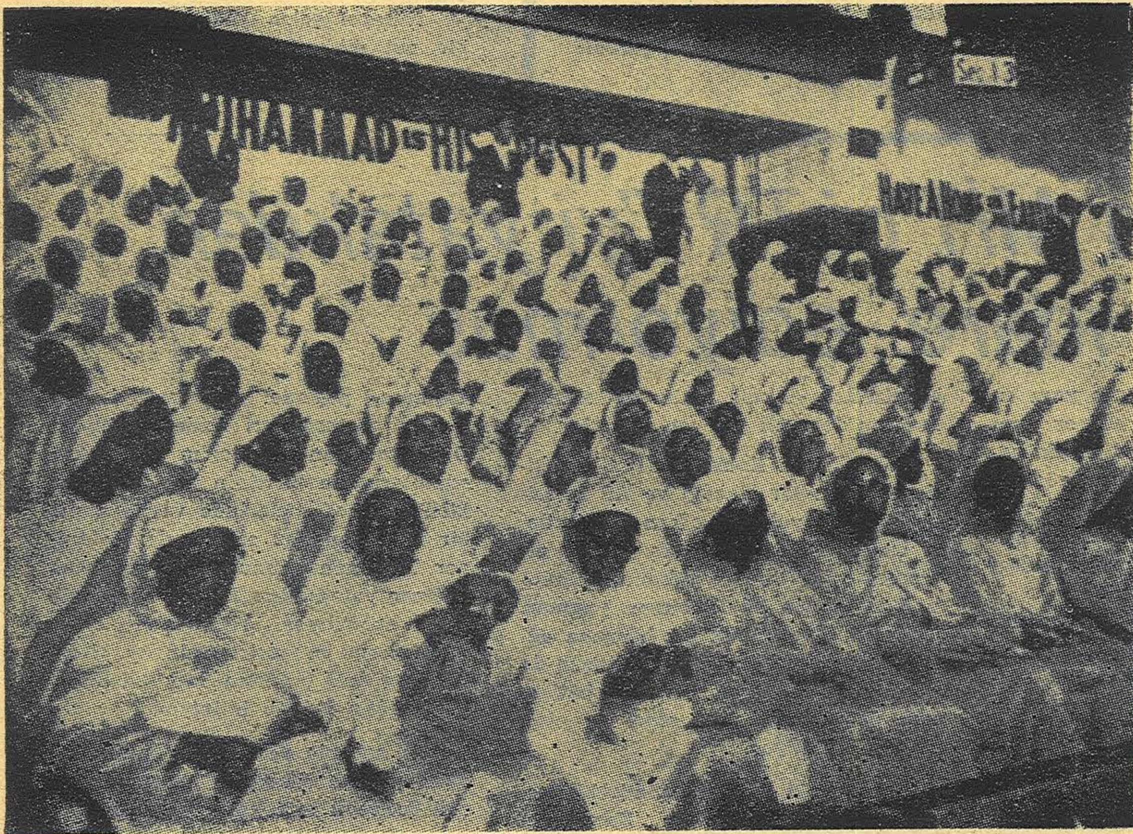

Müthiş Vesika

Amerika'da İslâm'ın neşr faaliyetinemüz

VE YİNE ABDÜLH

● *Amerika Birleşik Devletleri'nde artık bu çeşid tablolara sık sık tesadüf etmek mümkün. Müslüman zenciler ellerinde pankartlarla karanlığa karşı nur saçıyorlar: «ALLAH EN BÜYÜKTÜR!» Arkadaki bir pankartda ise «Hür basın» isteniyor.*

Sultanın bu hususda ABD'nin Filipinler'deki konsolosu ile temasa geçtiği günışığına çıktı

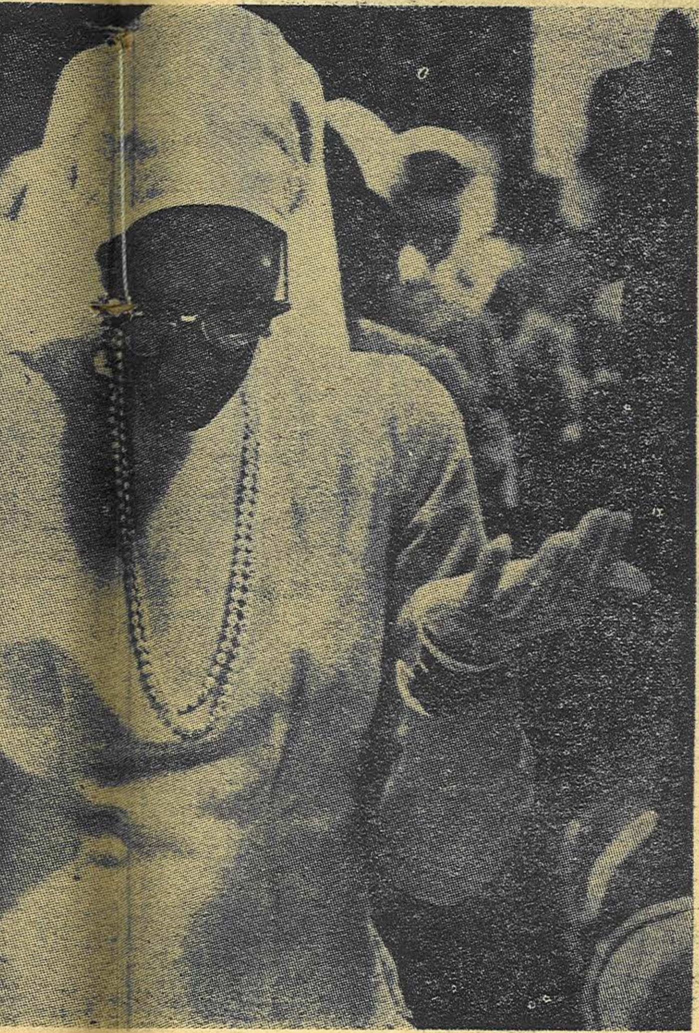
Geçen nüshamızdaki yazıdan anlaşılacağı üzere Amerika Kıt'ası'ndaki «Zenci Müslümanlık Hareketi» nin bilinen ilk lideri Fard'dır. Fakat, ilk devirleri henüz aydınlatılmamış bulunan bu hareket hakkındaki araştırmalar, daha ziyâde zenci ve hattâ İslâm aleyhtarı hıristiyanlar tarafından yapılmış bulunduğu için, vuzûha kavuşturulmuş değildir. Halbuki, 20. asrın bu en ehemmiyetli hadisesi bilhassa Türkiye bakımından son derecede üzerinde durulmaya değer bir mâhiyet arzetmektedir. Zira, bugüne kadar ortaya konulamamış bir gerçek olarak şunu tesbit etmiş bulunuyoruz ki, Amerika'daki Zenci Müslümanlık Hareketi'nin men'şeinde biz varız. Biz yâni Osmanlı Türkleri... Hem de kiminle, biliyor musunuz!.. Hâl' fetvasında kendisine «bazı kütüb-i mütebere-i İslâmiyyeyi ihrâk» yani, bazı müteber islâmi kitapları yaktırmak gibi tamamen hilâfı hakikat bir leke sürülmeye çalışılmış olan Sultan Abdülhamid Han-ı Sânî Hazretleri...

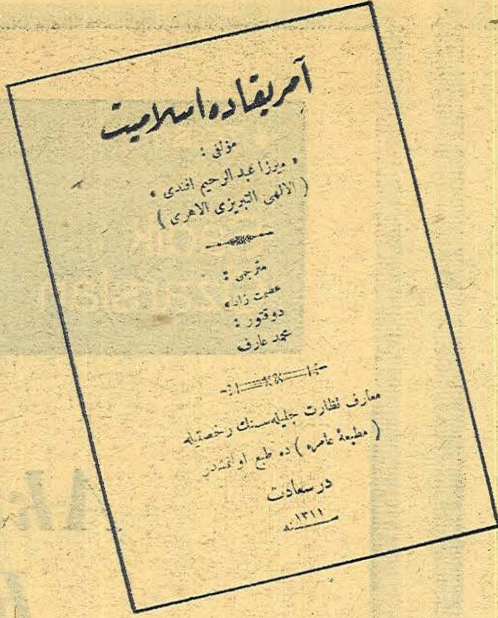
Amerika'daki islâmi faaliyetden bahseden ilk türkçe eser, Ahmed Mithad Efendi'nin İstanbul'da 1306 yılında basılmış olan «İSTİLÂ-YI İSLÂM» (Amerika'da İntişar-ı İslâm) ünvanlı kitabdır. Fakat, bu hareketin Sultan Abdülhamid Han tarafından başlatılmış bulunduğunu şüphe ve tereddüde mahal bırakma-

yacal
yan
İSLÂ
zâ A
fında
(Ders
«Maa
ruhsa
de ya
asınd
kitab
yor).

İ
asınd
hakk
verile
Sulta
retler
bulur
konul

«
rûz-ı
tâcida
duğu
kemn
mûha
cihân
vüsâl
penal
vekil-
efend
fâs-ı
hüsul
insan
mûme

آمريقاده اسلاميت

مؤلفی :
« ميرزا عبد الرحيم افندی »
(الالهی التبريزی الاهری)

مترجمی :
عصمت زاده
دوقتور :
محمد عارف

معارف نظارت جليله سنك رخصتيله
(مطبعهٔ عامره) ده طبع اولنمشدر
درسعادت
١٣١١

● Sultan Abdülhâmid Han-ı Sâni Hazretleri'nin Amerika-da İslâm'ın neşr'i için gösterdiği faaliyeti anlatan kitabın kapağı...

AVUÇLAR YARADAN'A DOĞRU AÇILMIŞ... Müslüman zenci kadınlar dua ediyorlar. Bu dua'da hem Amerika'daki zencilere selâmet hem de bütün müminlere mağfiret niyazı vardır.

...ine müzahir olan el ceddimiz Osmanlı'nın eli...

...HAMID

yacak bir surette ortaya koyan asıl eser, «AMERİKA'DA İSLÂMİYET» ünvanıyla Mirzâ Abdürrahim Efendi tarafından telif olunup İstanbul (Dersaadet) da 1311 yılında «Maarif Nezaret-i Celilesi'nin ruhsatıyla Matbaa-i Amire» de yani, Resmi Devle Matbaasında basılmıştır. (Yukarıda kitabın kapak kilişesi görülüyor).

İslâmiyet'in Amerika kıt'asındaki ilk neşir faaliyetleri hakkında geniş tafsilâta yer verilen bu eserde hareketin Sultan Abdülhamid Han Hazretleri tarafından başlatılmış bulunduğu şu satılarla ortaya konulmaktadır:

«... Hiç şüphe yoktur ki, rûz-ı cülûs-i mesadet me'nûs-i tâcidârilerinden berü nâil olduğumuz terakkiyât ve mükemmeliyet ve dîn-i mübin-i muhammediyye'nin aktar-ı cihânda iktisâb edegeldiği vüsâl hep pâdişah-ı diyânetpenah halife-yi rûy-i zemin vekil-i resûl-i Rabbilâlemin efendimiz hazretlerinin enfâs-ı kûdsiyeleri sâyesinde hûsul buluyor. Buna yerdeki insanlar, gökdeki melekler umûmen şâhiddir.»

(Hiç şüphe yoktur ki; saâdet bahşeden tahda çıkış günlerinden beri nâil olduğu uz gelişme ve ke ale ermeler ve İslâmiyet'in ciha ın bütün kıt'alarında kaza ageldiği genişlik, hep diyânetin kendisine istinad eylediği yeryüzünün halifesi ve âlemlerin rabbinin resûlünün vekili olan efendimiz hazretlerinin (Abdülhamid Han) mukaddes varlıkları sâyesinde meydana geliyor. Buna yerdeki insanlar ve gökdeki melekler umumen şahiddirler.)

Adı geçen eserin muhtevasından anlaşıldığına nazaran Amerika'daki İslâmi faaliyeti başlatan, Aleksandır Rasıl adındaki bir muhtedidir. Bu zat, daha önce Amerika'nın Filipinler'de konsolosluğunu yapmıştır. Kendisinin İslâmiyeti merak edip araştırmalara koyulduğu ve bu maksadla İslâm âlimleriyle temaslarda bulunduğu öğrenilince, Sultan Abdülhamid Han merhum, Ciddeli Hacı Abdullah ismindeki zatı kendisiyle görüşüp konuşmak üzere oraya gitmeye memur etmiştir.

Hacı Abdullah ile Rasıl'ın Manillâ'da vuku bulan mülâkatı müsbet netice vermiş ve O'nun çoktan beri tetkik etmekte olduğu İslâmiyet'i kabul ve ilân ederek «MUHAMMEDOP» ismiyle yeni bir hüviyetle işe koyulması sağlanmıştır. Gerçekten muhtedi eski Rasıl, yeni Muhammedob önce konsolosluk vazifesinden istifa etmiş, sonra da Hindistan'a giderek buradaki ileri gelen Müslümanlarla görüşerek onlardan Amerika'da İslâmiyeti neşir faaliyetinde bulunmak üzere yardım taleb etmiştir. Burada, İslâmi bilgisini ar ıran ve Hind âlimleriyle görüş ükten sonra taze bir heyecanla Amerika'ya dönen Muha edob derhal İslâmi neşir faaliyetine girişmiştir. Mezkûr kitabın ifadesiyle söylemek gerekirse:

«Mehammedob'un Amerika'ya böylece vüsûlünden sonra, Amerikayı Şimali (Kuzey Amerika) nın eşher bilâdından (en meşhur beldelerinden) en büyük ve en lâtifi olan Niyork'u merkez-i neşr-i İslâm ittihaz (İslâmiyeti neşir merkezi seçip) canibgarb'da (Batı arafında) 20. mahallede 468 nolu haneyi kiralayarak, kapısının üzerine (Muslim World) yani Âlem-i İslâm levhasıyla tezyin etti. (süsledi)»

Muhammedob'un kiraladığı ve İslâmi neşir merkezi haline koyduğu bu ev, ihtimal ki, Amerikan Müslümanlarının ilk mâbedi (mescidi) olmuştur. Zira, 4 katlı olan bu evin ilk katını ikâmetgâh olarak kullanıyor, ikinci katını ise bir gazete idârehanesi haline getirmiş bulunuyordu. Üçüncü kat 200 kişiyi istiab edebilecek büyüklükte geniş bir salonu ihtiva ediyordu. Burasını nâmaz mahalli olarak ayırmış ve tefriş eylemişti. Evin dördüncü katında ise mutfak ve yemek salonu gibi sâir lüzûmlu kısımlar yer almaktaydı.

Muhammedob, buraya yerleştikden sonra derhal kitab ve gazete neşriyatına başlamış ve bu suretle Amerikan halkına o güne kadar pek de haberdar olmadıkları İslâm'ın yüce hakikatlerini anlatmaya koyulmuştu. Çıkardığı gazete «İslâmiyet» adını taşıyordu. Yine mezkûr eserin ifâdesiyle:

«Derken muhtelif dine mensup topluluklara hitap sûretiyle onları irşad hizmetinde bulundu. O sıralarda Newyork gazeteleri onun hakkında aynen şöyle yazmışlardı. — «Hint taraflarında sâbık konsolosumuz Mister Aleksandre Muhammedob diyanet-i İslâmiyeye dâir rical (erkek) ve inas (kadın) onikibin kişiden mürekkep bir cemaat huzurunda gâyet beliğ nutuk irad eyle iştir. Hülâsa-i nutuk; Amerika'ya vüsûlünden beri İslâm'ı neşir etmeğe bezl-i cehid eyleyip, zamandan bir saat, ömürden bir an kaybetmemek üzere kavlen ve fikren, kalben ve fiilen maksad-ı mukaddesenin tervici hususunda geri durmıyacağından ibârettir.»

Anlaşılmaktadır ki; muktedi muhammedob, zenci müslümanlık hareketinin bugüne kadar bilinen ilk lideri Fard'a tekaddüm etmiştir. Esâsen Fard'ın, onun etrafında halkalanan ilk müslümanlardan biri olması da mümkündür. Zira kendisinin islâmi neşir faaliye i için oniki kişilik bir hey'et teşkil ettiği ve bunların bazı Hindlilerle sâir müslümanlardan ibaret bulunduğu bilinmektedir. Fard'ın asıl hüviyetinin ise, kesif bir sis perdesi altında olduğu malûmdur. Demek ki, «Kasiyus Kley'» den «Muhammed Ali» yi çıkaran ve Onun zehir gibi acı bir kuvveti haiz yumruğunu, İslâm adına müthiş bir propaganda silâhı haline getiren Zenci Müslümanlık Hareketi'nin temeline ilk harcı koymak şerefi de, Sultan Abdülhamid Han'ı Sâni Hazretlerinin mübârek ellerine âidmiş...

(Sonu gelecek sayıda)

● *BEMBEYAZ... Amerika'da sür'atle gelişen İslâmî harekete bilhassa kadınlar hararetle katılıyor. Hakiki kadın haklarının kadın hürriyetinin ancak İslâm'da olduğunu görmek hergün zenci kadınlarının kitleler halinde ihtida etmesine yol açıyor.*

● TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

Müslüman Kardeşime

Şu yazacaklarımı dikkatle okuya. hâfızana iyice nakşedesin ki:

● Bütün dünyada ve Türkiye'de ne kadar kâfir varsa hepsi bilerek veya sevkedilerek, İslâmiyeti senin şahsında alaya almak, hor görmek, küçük düşürmek ve neticede boğmak, bozmak ve yıkmak niyetiyle hareket etmektedirler.

● Sen bu şedid ve zâlim taarruzun karşısına, önce tam bir ihlâsla Allah'a sığınmak, sonra da senin gibi tek tek zulme, iftiraya, itham'a, hakarete mâruz kalan diğer müslümanlarla birleşmek, bütünleşmek sûretiyle çıkabilirsin.

● Şunu iltifat olsun diye yazmıyorum. Sen hakikatte Allah'a iman ve Resûlullah'a tâbiiyet haysiyetinle insanların en azizi ve en faziletlisisin. Sana bakan, kim olursa olsun, hangi mevkide bulunursa bulunsun en zelil, en hakir ve en sefil derecededir.

● Sen «Şeriat-ı Muhammediye» ye bağlı olduğun müddetçe, hiçbir beşeri doktrin seni buhran çukuruna yuvarlayamaz.

● Bütün dünyada ve Türkiye'deki kâfirleri, senin kudretli ve kuvvetli bir devletin, bir hükûmetin, saat gibi işleyen, nizamî bir idaren, mahkemelerin, ordun, polisin, iktisadî hayatın, içtimaî huzurun, kültür istiklâlin ve şahsiyetin olmasın istiyorlar. Hergün ortaya çıkarılan yeni yeni hâdiselerin temelinde bu dış ve iç düşmanların alçakça niyetleri ve oyunları yatmaktadır.

● Öz be öz senin kardeşin olan işçiler, köylüler, memurlar, esnaflar ve senin çocnkların olan talebeler, evvelâ büyük bir cehâletin; sonra düşmandan gafletin, daha sonra elli yıldır telkin edilen materyalizmin, menfaatperestliğin sevkiyle devlet yıkıcılığına, isyan, anarşi ve ihtilâl piyonluğuna sevkedilmek isteniyor. Bu kör gidişin kanlı sonuna ermemek için, aziz müslüman, senin yepyeni bir ruh ve hamle diriliğinle kendini hissettirmen icabediyor.

● Ahlâken tefessüh etmiş cemiyetlerin ne orduları zafer kazanabilir, ne de siyasî, iktisadî ve kültürel bağımsızlıkları devam edebilir. Bu korkunç yıkılışı teşvik ve tahrik eden kâfirler, dışarıdan ve içeriden sefil şehvet ticaretini, müstehcen, hayâsız yayınları piyasaya sürüyorlar. Bu yayınların imhâsı için istisnasız bütün müslümanların üzerine vazifeler düştüğünü biliyor musun?

● Bütün dünyada ve Türkiyedeki kâfirler, senin nüfusunun artışından korkuyorlar. «Doğum kontrolü» adı altında yavrularını senin elinle öldürten bu mel'ün ve menhus cinâyet şebekesinin niyetlerini kursaklarında koymak için, Kur'an'ın ve Resûl'ün aydınlık yolunda ve İslâmî meşrûiyet içinde çoğalman gerekiyor. Korkma! Allah'ın bereketi ve rahmeti sonsuzdur.

Milletçe karşımızdaki ciddi mes'elelerden bir kaçını kaydettim. Bütün bu dertlerin devâsı (Allah'ın izni ile) sendedir aziz kardeşim.

● TESBİT

Sadık Özarslan

Akıncılık Ruhu

Ne tatlı, ne candan bir kelime!.. Beni, benim rûhumu dillendiren bir kelime. Bizi, biz yapan ulvî Dâvâ'nın aksiyon cebhesini ifâde eden bir kelime... Akıncı deyince akla, şanlı ecdâdımızın sınırdan sınıra koşuşu; Hak Yol ve Tek Yol İslâm için coşuşu geliyor. İ'lâ-ı Kelimetullah gayesiyle kal'alar alışı, sınırları aşışı geliyor... Bunu hatırlıyor insan. İnsan olan insan bunu hatırlıyor.

Akıncı; Allah için coşan ve koşan insan... Coşan ve coşturan insan. canlı, heyecanlı insan. Sabrı; yayından çıkacak ok mânâsında anlayan, yerinde ve zamanında fırlamasını ve sûrlara tırmanmasını bilen insan... Boş gurur ve kuruntulardan, caka ve çalım satışlardan... riyâdan, şöhret-i kâzibeden kaçan insan. Halktan evvel Hakk'ı düşünen, yalnızca Hakk'ın rızasını kazanmak maksadiyle kükreyip taşan insan. O, bir Ulubatlı Hasan...

Akıncı; sabrın ne olduğunu bilen, Allah ile olabilen insan... Zamansız, zeminsiz yerinden kımıldamayan, ettiği lâfı ve attığı her adımı iyice bilen ve fakat zamanı ve zemini gelince de gözünü budaktan, sözünü dudaktan esirgemeyen insan. Sabır; «çok güzel» haslet, acelecilik ise o derece berbat!.. Akıncı, uzuvlarına da sabrettirecek... Husûsiyle diline. O, sözünün değil; sözü, onun esiri olacak. Sır saklamasını, sırrını kimlere açmasını bilecek Akıncı.

Akıncı rûhu ile yaşayan ve bu rûhu yaşatan dedelerimiz, gittikleri her yere Akıncılığı da götürmüşler... yollara bunu, yerlere bunu, duvarlara hep bunu kazımışlardır. Öyle olduğu içindir ki; günümüz Avrupalısı, bizi maddeten topraklarından attıkları hâlde mânen yıkamadıklarını söylemekte ve âciz kaldıklarını itirâf etmektedir. Akıncı, âciz kalmaz; âciz bırakır.

Osman Gâzî'nin nasihatlerinde, Yıldırım'ın hareketlerinde, Kanûnî'nin ihtişamlı seferlerinde, Yavuz'un dikkat ve celâdetlerinde, Fâtih'in karadan yürüttüğü gemilerinde Akıncılık hâkimdir, Akıncı rûhu hâkimdir. Zenbilli Alî Efendi Akıncı'dır, Hoca Saadeddîn Akıncı'dır, Ebu's-Suud Efendi Akıncı'dır, Molla Hüsrev, Molla Gürânî Akıncı'dır, Akşemseddîn Akıncı'dır... O yolda yürüyen herkes Akıncı'dır, Akıncı kalacaktır. Çünkü Akıncılık, İslâm'ın kılıncıdır.

Akıncı; serhâdden evvel akını gönlüne yapacaktır... Önce gönlünü fethedecektir Akıncı. İçini temizleyecek, kalbini kirletmeyecektir. Nefis putu var ya... Akıncı işte evvelâ o putu yıkacaktır. Kalbini yıkayarak, gönlünü arıtarak yıkacaktır nefis putunu... Tabiî nefse bağlı olarak şeytanını da yıkacak; nefsini ve şeytanını emri altına alacaktır. Akıncı, şeytana değil; şeytan, Akıncı'ya mağlûb olacaktır. Ve Akıncı'nın kalıbı, kalbine tâbi olacaktır.

Yeis yoktur, ümidsizlik yoktur Akıncı'da... Karıncadan ibret alacak; Kâbe Yolunda yürürken ölmeyi şeref sayacaktır.

ALMANYA İNTİBALARIM

Kadir Mısıroğlu

18

Yahova Şâhidleri ve Almanya

● Almanya'da cinsî sapıklar kadar komünist faaliyetler de cemiyeti içinden kemiriyor. Bu arada yahudiler boş durmuyorlar.

Almanya'ya bütün gidiş gelişlerimden edindiğim intiba şudur ki, bu memlekette görülen ahlâkî tefessüh sinsi bir yahudi plân ve programının eseridir.

Bir kere, Alman nüfusu hergün eksilmektedir. Bunu, bütün dünyaya karşı sistemli bir «doğum kontrolü» hareketini gerçekleştiren cihan siyonizminin tesiri dışında izah mümkün değildir. Aklı başındaki almanlar, nüfusun günden güne eksilmesinden büyük bir endişe duymaktadırlar. Sık sık kürtaj yasağı aleyhine toplantılar ve mitingler yapılmaktadır.

Almanya'da kürtaj aleyhindeki bu faaliyetin her an çeşitli tezâhürlerine rastlamak mümkündür. Meselâ, yolda giderken önünüzdeki bir arabanın arka camında bir rakkam ve onun üzerine çekilmiş bir iptal çizgisi görürsünüz. Yabancılar, bunun mânâsını bilemezler. Fakat, sorduğunuzda size bu rakkamın bir anayasa maddesi olduğunu araba sahibinin bu maddenin iptaline taraftar olduğu için arka camına bu yazıyı iptal çizgisi ile birlikte kondurduğunu söylerler. Bu madde kürtaj yasağına dâirdir. Bu şekilde, Alman Anayasası'ndaki kürtaja müteallik maddenin iptali istikametindeki hissiyatını ifade maksadıyla arabasına bu rakkamı yazdırmış bulunan Almanlarla cadde ve sokaklarda sık sık karşılaşırsınız.

Sâniyen, cadde ve sokaklarda sık sık karşılaşılan «yahova şâhidleri»nin kesif bir propaganda faaliyeti içinde bulundukları göze çarpmaktadır. Bunlar, Almanya'da bileni bulunması melhuz olan her dilden çeşitli kitap ve broşürler çıkarmaktadırlar. Burada şu hususu da esefle belirtelim ki; Almanya'daki yahova şâhidleri içinde maalesef, pek çok sözde türk işçisi de vardır. Bunlar, anormal meblağlarla elde edilmiş birtakım kimselerdir. Yahova şahitliği hareketinin tamâmen yahudilerce plânlanmış ve hrıstiyanlığı mûsevilerin menfaatlerine göre şerh ve izah eden bir hareket olduğu malumdur.

Tarihde yahudi cemaatine hatırı sayılır bir dayak atmış bulunan Alman Milleti'nin ahlâki ve mânevi temellerini tahrib için tezgâhlanan dejenerasyon (sapıtma) artık meyvalarını vermeye başlamıştır. Gerçekten, bugün Almanya'da üçyüz elli binden ziyâde kayıtlı ve husûsi bir sûredde bakılan köpek mevcuddur. Alâkadarlardan öğrendiğime nazaran, Fransa'da bu rakkam sekizyüz bini aşıyormuş. Bunların, pek çoğu resmen sigorta da ettirilmektedir. Köpek, Alaman âile hayatının vaz geçilmez bir rüknü haline getirilmiştir. Zaman zaman bunlar hakkında bazı gazetelerde çıkan neşriyatdan anlaşıldığına nazaran, pek çok cinsi sapığın köpeklerle anormal münâsebet ve muâmeleleri oluyormuş!

Bundan daha beteri Almanya'da resmi kayıdlara nazaran sekiz milyon alkolik insan mevcuddur. Görüştüğüm alâkadarların ifâdesine nazaran bu rakkamın gayrı resmisi, ondokuz milyon tahmin olunmaktadır.

Köln'de mihmandarım olan Zeki adındaki bir arkadaşla çarşı - pazar dolaştıkdan sonra büyük bir mağazanın çay salonuna girdik. Ortalıkta dolaşan, kabadayı tavırlı bir türk kendisini tanıyormuş ki, selâm vererek samimi bir hava içinde yanımıza oturdu. Arkadaşım, bu zatı o mağazanın dedektifi olarak tanıtınca, ticâri bir müesse ede dedektifin ne işi olabileceğine akıl erdiremediğim için kendisine yaptığı işi sordum. Anlattığına nazaran, mağazada pek çok hırsızlık vak'ası oluyormuş. Kendisi müşterilerin arasına karışarak bunları gözetleyip yakalıyormuş. Ona bu müessesede ne kadar hırsızlık olduğunu sordum:

«— Size geçen seneki rakkamı söyleyebilirim. Bu seneki henüz belli değil. Geçen sene, bu mağazada tam 672 hırsızlık vak'ası olmuştur. Tabii bunlar, sadece yakalananlardır.» dedi.

Bu haberi duyunca doğrusu içime bir endişe düştü. Bunların bir kısmının türk işçilerinden sâdır olmasından endişe duymuştum. Zira biliyordum ki; Türkiye'de gayrı meşrû yollarda gezen birtakım sefih insanlar -hernasılsa- kendilerini işçi saydırarak Almanya'ya gitmişlerdi. Bu endişe ile Kayseri'li olduğunu söyleyen pehlivan yapılı dedektife sordum:

«— Fâiller umûmiyetle hangi milletden oluyor?»

«— Tamamen Almanlardan...» diye karşılık vermez mi! Doğrusu inanamadım. Dedektif hayret ve tereddüdümü görünce bana resmi istatistik yazılarını gösterebileceğini söyledi. Sonra daha evvelki sene bu Alman asıllı hırsızların yanı sıra, bir Yugoslav ile iki Yunanlının da hırsızlık ederken yakalandığını, burada üç yıldan beri dedektiflik yaptığı halde hiçbir Türkün böyle bir harekette bulunduğuna şâhid olmadığını kat'i bir lisanla ifade etmesi üzerine rahat bir nefes aldım. Demek ki; Câmi ne kadar yıkılsa, mihrabı yerinde kalıyormuş. Biz, son derecede kötü bir mirasyedi olarak ecdadımızdan bize tevârus eden mirası mana ve maddede ne kadar çarçur etmiş olsak da, geriye kalan tekne kazıntısı varlığımız, yine de garplılardan fersah fersah ileride bulunmamızı sağlayan bir sermaye teşkil ediyormuş. Esasen konferanslarımın pek çoğunda ben de bu esas görüş üzerinde durmuştum. Biz, elinde dünyanın efendisi olmayı sağlayacak en mükemmel bir hayat nizamı olan bir milletik. O'nu tatbik etmeyerek sadece beşeri akıl ve idraki ile buldukları neticeye göre amel eden garplılara maddeten muhtaç vaziyete gelmişiz. İşte bunu İslâm'ı lâyık-ı vechile anlamamış ve tatbik etmemiş olmamızla izah etmek yoluna gittim. İslâm'ı anlayıp tatbik ettiğimiz zamanlardaki mâna ve maddeye şâmil üstünlüğümüzü gösteren misallerle onların milli itimad'ı nefslerini takviye eyledim. Fakat, bana o kadar kesif bir konuşma programı hazırlanmıştı ki, kısa zamanda normal uyuyamamak ve istirahat edememek yüzünden harab ve bitab düşmek derecesine gelmiştim.

Hakikaten bazı günler arada dört - beşyüz kilometre mesafe bulunan iki ayrı şehirde birden konuştuğum olmuştur. Üstelik iklim de Türkiye'ye nazaran değişik ve Nisan sonları bulunmasına rağmen alabildiğine soğuktu. Mesela, Köln'de güneşli bir havada uçağa binmiş Münih'e gelmiştim. Münih, Köln'e nazaran çok daha güneyde olduğu halde, burada kar yağışı ile karşılaşmayayım mı?. Tabii yola tedbirli çıkmış değildim. Bu yüzden üşütüp hasta oldum. Diyebilirim ki; konuşmalarımın çoğunu sıhhi bakımdan gayrı müsâid şartlar altında yapmak mecburiyetinde kalmıştım. Üstelik, iki konferans arasındaki zaman boşluğu da, ya câmilerde, veyahud da «Haim» denilen işçi yurtlarında sohbetle geçiyordu.

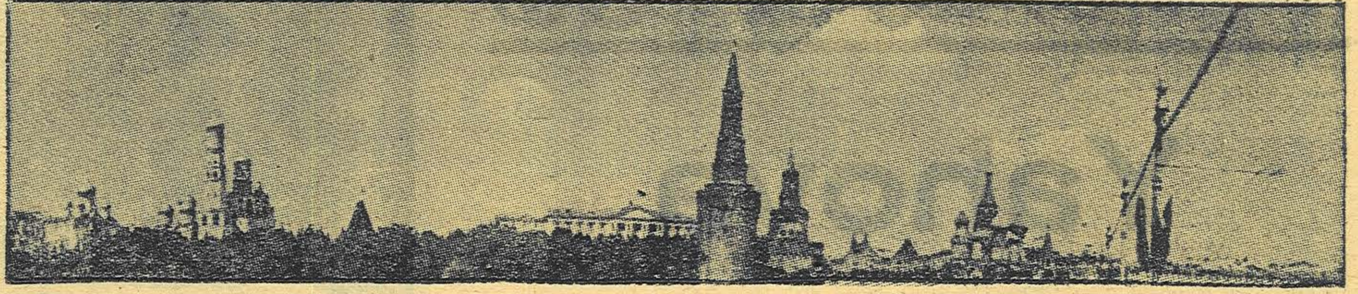
Bütün bu faaliyetler bana gösterdi ki, Almanya'daki Türk işçisi on yıl evvel müşâhede ettiğim noktada değildir. Uyanmış, teşkilâtlanmış ve saflar alabildiğine belli olmuştur. Her gittiğim yerde güzel döşenmiş câmi veya cemiyet mahfellerine rastladım. Ancak, dikkati çeken bir husus vardı ki o da solcuların daha ziyâde talebe vasıflı insanlar arasından çıktığı ve onların idaresi altında daha intizamlı çalıştığı idi. Bununla beraber iman vecdini taşıyanlar da, hergün biraz daha toparlanıp, teşkilâtlanmakta ve çoğalmaktadır. Ancak bunların kitap, gazete gibi neşriyat ile faal konuşmacılara olan ihtiyaçlarının had safhada bulunduğu gözden kaçmıyordu. Bu yüzdendir ki, her gittiğim yerde, 42 milyonluk Türkiye'de dahi zor bulunacak ölçüde dehşetli bir kalabalıkla karşılaştım. Hattâ bazı konferanslarımda salona girebilmek için kapı önünde münakaşa edenlerin gürültüleri yüzünden konuşmayı birkaç defa kesmek mecburiyetinde kaldım.

Bütün bu sebeplerle Almanya'daki işçi kardeşlerimizin vaki davetlerinin çoğunu karşılayamadım. Onları doyuramadığım ve her çağırıldığım yere giderek bağrımı sıcak alâkalarına açamadığımdan dolayı cidden müteessirim. Fakat, yaptığımdan fazlası hiç şüphesiz beşer takatinin çok çok üstünde idi. Bu yüzden birbirimize doyamadan ayrıldığım Almanya'ya inşaallah bir daha gitmek ve Stutgard veya Hamburg gibi bu sefer göremediğim diğer büyük şehirlerle bazı işçi yurtlarına uğramak içimde âdeta vazgeçilmez bir ihtiras halinde yatmaktadır. Ne yazık ki; bu satırları karaladığım şu anda, basın savcılığından dördüncü dâvetiyeyi almış bulunmaktayım. Bu sebeple nefsim, bütün mükevvenat ile birlikte yed'i kudretinde bulunan Cenab-ı Hakk'ın ne takdir edeceğini bilemediğim için, Almanya'daki imanlı işçi kardeşlerime kat'i vaadi tazammum eden bir beyanda bulunmaktan içtinab ediyorum. Hayatı, at sırtında geçiren ecdadımız gibi yarın neyin mümkün olup olamayacağını kestirmenin imkânsızlığı içinde Rabbimden hepimizi kendi iradesinin galebesini sağlamak yolunda hizmet ve faaliyetde bulunmaktan tard etmemesini niyaz ile selam ve hürmetler sunuyorum.

— BİTTİ —

kremlin'de Yahudiler

Yesevîzâde

Yahudi Subaylar Kızıl ordu'ya hâkim vaziyetde

Sovyet yazarların halen yüzde 12'si yahudi

③

ORDU ve siyasette yahudiler:

«Herşeyden önce, Sovyet Ordusu'ndaki yüksek rütbeli subaylar arasında orgeneraller; Yakov Krazier, David Dragunsky ve Alexander Tsirlin, Tümgeneraller Zinovy Kontsevoi ve Lev Dovastor, Korgeneraller Matvei Vainraub, Shimon Krivoshein ve Grigory Plaskov bulunmaktadır. Hepsinin yahudi olduğunu belirtelim. Daha alçak rütbelerdeki yahudi subayların sayısı çok daha fazladır.

Sovyet kordiplomasisi yahudi olan iki üst diplomatı içerir: N. Tsarabkin ve C. Mendelevich

(......)

»Önde gelen askeri akademilerden birinin komutanının General David Dragunsky'den başkası olmadığını belirtmek ilginç olabilir.

»8.000 kadar yahudi, çeşitli seviyelerde Sovyet temsilcileridir. *Yüksek Sovyet'de en azından beş yahudi temsilci vardır.* Birçok yahudi, önemli yönetim mevkilerini ellerinde tutmaktadır; *bunlar arasında, SSCB'nin Bakanlar Kurulu'nun Başkan Yardımcısı Veniamin Dymchitz, SSCB İnşaat Bankası Yönetim Kurulu Başkanı Semyon Ginsburg, SSCB Merkez İstatistik Kurulu Başkan Yardımcısı Lev Volodorsky, SSCB Gaz Sanayi Bakan Yardımcısı Yuli Bokserman, SSCB Basın - Yayın Bakan Yardımcısı Iosif Ravich ve birçok diğerleri sayılabilir. (Bkz. «Jews'in USSR» - SSCB'de Yahudiler - ss. 50, 51)*

»Geçenlerde Özbekistan'ı ziyaret eden Fransız - Yahudi Lideri André Blumel: «Özbekistan Yüksek Sovyet Başkanı ve üç veya dört bakan yardımcısının yahudi olduğunu belirtiyor. (Naie Press'de röportaj, 2 Şubat 1971). Kuşkusuz bu durum diğer cumhuriyetlerde de geçerlidir.» (ss. 147, 148)

Komünist müellif Lumer'den parçalar nakletmeye devam edelim:

«Çok daha önemli bir gerçek de, yahudi yazarların kitablarının Rusça, Ukraynaca ve diğer dillere çok mikdarda çevrilmiş olmasıdır. 1955 ve 1969 arasında, bu tür 466 kitab 46 milyon adetten fazla bir mikdarda yayınlanmıştır. Bunlar arasında, Sovyet romancı ve şairlerinin yazınları kadar, tüm Sovyetler Birliği'nde, bilinen ve okunan büyük klâsik yazarlardan Sholem Aleichem, Y. L. Peretz ve Mendele Mocher Siorım'ın tüm eserleri yer almaktadır. (Bunlar) sadece birkaç yahudinin değil, bütün Sovyet ulusların vatandaşlarının yahudi edebiyatına gösterdiği ilgiyi ortaya koyan gerçekler (dir) (......) Eklemek gerekir ki Sovyet Yazarlar Sendikası'nın 7100 üyesinden 835'i, yani yüzde 12'sini yahudi yazarlar oluşturmaktadır.

»ABD'de ise, en son basılmakda olan kitablara bakıldığında, İngilizcede Sholem Alaichem'in yazılarının ancak bir kısmı bulunabilirken, Peretz ve Mocher Sforim'in sadece üç kitabı olduğu görülür. Sholem Aleichem'in birkaç sene önceki yüzüncü doğum günü için anı pulu basan iki ülke vardı: İsrail ve Sovyetler Birliği. Kiev'de yaşadığı evin üzerinde bir plâket asılıdır. Kiev ve diğer çeşitli kent ve kasaba sokaklarına onun adı verilmişdir. Onun anısına böylesine bir saygı, son yıllarını orada geçirmiş olmasına rağmen, ABD'de gösterilmemişdir.» (ss. 154, 155)

Hristiyanlığın ve Müslümanlığın bir suç haline getirildiği, kiliselerin camilerin yıkıldığı, ya da asli gayelerinin dışında (ambar, Ateizm mektebi, vs.) kullanıldığı, İncil'lerin, Kur'ân'ların yasaklandığı, imha edildiği, papazların, imamların toptan katledildiği Sovyetler Birliği'nde.

● *Kızılordu'daki yahudi hakimiyeti ilk teşkilinden beri mevcud. Yukarıda Stalin'in yahudi oğlu Jakob'u Kızılordu generalleri arasında görüyorsunuz. (Sebil, arşiv)*

«... Dinsel ibadetlerini yapmak isteyen yahudiler, tamamiyle özgür olarak bunu yapabilirler. Her 20 veya daha fazla kişilik topluluk bir 'Sinagog' kurabilir ve her 10 veya daha fazla kişilik grup üyeleri evde veya daha başka yerlerde bir havra oluşturabilir. Bugün Sovyetler Birliği'nde yaklaşık 1000 sinagog ve 300 havra vardır.» (s. 157)

«Moskova'nın eski hahamı Yehuda Leib Levin, 1968'de ABD'yi ziyaretinde verdiği bir demeçde şöyle demişdi: 'Moskova büyük sinagogunun kapıları, Devrimden bugüne dek tüm ibadet edenlere ve ziyaretçilere açık olmuşdur ve gün boyunca vâz verilmektedir. Talmud orada çalışmakdadır; aynı şekilde Mişna, Şulekan Arub ve Humoş da. Tavuk kesimi, vaftiz banyosu ve sünnet olmak için gerekli yerler vardır. Topluluk Konseyi sadece Moskova yahudilerine değil, diğer yörelerden gelen yahudilere de hamursuz sağlar.' (« A Soviet Rabbi Speaks to American Jewry' -Bir Sovyet hahamı Amerikan yahudilerine sesleniyor-, «New World Review», yaz 1963.)

»Soviet Weekly'nin iki Gürcistanlı muhabiri (21 Mart 1970), üç sinagogun bulunduğu Kutsaisi kentinde kaşar mezbahaları, sinagogların ikisinde hamursuz fırınları, kaşer eti satılan sekiz kasap, bir yahudi hahamı ve bir yahudi mezarlığı olduğu'nu bildirmişlerdir.

»Bir dinsel takvim, her yıl, Moskova Merkez Sinagogunca yayınlanır. 1968'de haham Levin tarafından hazırlanmış yeni bir duâ kitabı 10.000 aded basılmışdır.» (s. 158)

Hyman Lumer'e son bir atıf yapacağız: Yahudi aleyhtarı olduğu iddia edilen ve Yahudilerin büyük yaygaralarına sebeb olan bir kitab hakkında. Lumer'in bu kitaba dair verdiği çok kıymetli bir bilgiyi aşağıda zikredip kitabın tetkikine geçiyoruz:

«Çıkışı, kapitalist dünyada büyük bir gürültü ile karşılanan Trofim K. Kichko'nun *(yahudi aleyhtarı)* kitabı, *'Judaism Without Embellishment' - Yahudiliğin asıl yüzü-* 1963'*de* Kiev'de Ukrayna Bilim Akademisi'nde basılmıştır. Yayınlanması konu üzerinde uzman sayılan ve kitaba önsöz yazan iki kişinin *(nasılsa ikisi de yahudi)* önerileriyle onaylanmıştı. Moskova'daki yetkililer, koparılan gürültülere kadar, kitabın varlığından habersizdiler. *Bu duruma* soruna dikkatleri çekildiğinde, kitab sert bir şekilde eleştirildi ve yayından çekildi. Kitabı yayınlamaktan sorumlu olan yazar işinden alındı.» *(s. 161)*

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin ES

TASFİYE BEKLEYEN İFLÂS

Türkiye'de siyasî düzenin tam mânâsıyla bir iflâsa sürüklendiği inkâr edilemez bir hale gelmiştir. Her gün yeni baştan sergilenen çeşitli hâdiseler, iflâstan başka bir şeye delâlet etmemektedir.

Devleti müşahhas ve mücessem bir hâle getiren üç ana uzvun, kanun yapma (teşri') onları tatbik etme (kaza) ve icra kuvvetlerinin nasıl birbirlerine karşı bir efelik taslayış, bir kafa tutuş içine girdiklerini hep birlikte yaşıyoruz. Demokrasinin fazileti diye anlatıla - anlatıla bitirilemeyen kuvvetler ayrılığı prensibinin nasıl bir kuvvetler aykırılığına, ihtilâfına dönüştüğünü hep birlikte gördük. Ve devletimiz bir vücudda kafanın, kollara, yüreğin ayaklara esir olması gibi bir nakiseyle bütün temel uzuvlarının birbirinden habersiz ve birbirinin rağmına çalışan unsurlar yığını haline geldi.

Müslümanların devletinin lâik (dindışı) rejimi, devletin gerçek sahiplerinin inançlarını tehlike kaynağı telâkki etmek saçmalığından kendisini kurtaramadı. Sonrada devletin güvenliğini teminat altına almak gibi görünüşte makbul niyetler içine girdi. Ama bu niyetin dürüst ve samimi olduğuna kimseyi inandıramadı. Devletin güvenliğini teminat altına almak bahânesiyle, devletin hakiki sahiplerine de Komünistlerle birlikte zılgıt çekmek kasdıyla adlî mekanizmalar getirilmek istendi. Muvaffak olunamadı DGM. yi engelleyen, bu samimiyetsizliktir.

Çalışma hayatı temelinden bozulmuş olduğu halde, adâlet esaslarına göre yeniden tanzim, edilememiştir. Bunun, ancak sınıf mücâdelesi şuursuzluğuyla izah edilir bir düşmanlığa dönüştüğü görülmüştür: İşçi ve işveren! Sanki bütün memleket ahâlisi sâdece bu iki kesimden ibaretmişcesine sun'i ayrımlar meydana getirilmiştir. Buna karşı yine çâresiz kalınmaktadır.

İçişleri Bakanlığı Çindeki ölünün bir devlet başkanı ölüsü değil Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı ölüsü olduğu gerçeğine işâret ederek Türk Bayrağı'nın yarıya indirilmemesini emrettiği halde, Başkentin delifişek Belediye Başkanı ile devletin zirvelerinden bir yeri işgâl eden zatın köşkü önündeki bayraklar yarıya indirildi. Devletin bu ciddiyetsizliklere âlet kılınmasına rağmen, hukuk adına hiç bir şey yapılmadı. Bir meclisin bir yerlere seçtiği veya bir kaç yüz bin Ankara'lının reyini alarak belediye başkanı olan kişiler 42 milyon insanın bayrağını lâyik olmayan isimler ve cesetlerin hâtırası önünde istiskal ettirdiler. Mevcud hukuk düzeni yine sessizdi.

Mevcut Hukuk düzenine karşı son haftaların en şiddetli ayaklanma hamlesi, hiç şüphe yok ki; Marksist siyâsi parti ve kuruluşların aynı paraleldeki belediye başkanlarını anarşi kışkırtıcılığında ajan provakatör olarak kullanmalarıdır. Buna karşı da, bu hukuk düzeninin bir mukabil taarruz imkânı olmadığı görülmüştür. Soljenitsin'in Rusya'da siyâsi mahkûmların toplandıkları temerküz kampları için kullandığı Gulag Takım Adaları'nın Türkiye'de ezen mütegallibe zorba çevrelerinin adlî - siyâsi hey'etler halinde Türkiye tipi Gulag Takım Adaları olarak ortaya çıktığını söyleyebiliriz. Fark şu ki; oradaki Gulag Takımadaları siyâsi mahkûmlar için, buradaki ise, siyâsi mütehakkimler tarafından teşkil olunmuş.

Bunun son ve som örneğini Ankara Belediye Başkanlığı hâdisesinin gösterdiğinde hemen her selim akıl sahibi müttefiktir. Çünkü en fazla sıkıntı ve ızdırar halinde bulunmaların büyük hâdiseler meydana getirmekte tereddüd etmeyeceklerini iyi bilen Ankara Belediye Başkanı ücret ve maaşı herkese verirken yalnızca ve bilhassa çöpçüleri ayırmış ve onları bizzat kendisi greve, işi terketmeye dâvet etmiş, kışkırtmıştır. Sonunda kendisine İçişleri Bakanlığı tarafından işten elçektirilince de, aynı kişi kendi zihniyet ve hâlini vasfeylercesine kanunların güçlerden yana, mütegallibeden yana, ezenlerden yana olduğuna dair nutuklar üretirken onun söylediklerini doğrulamak istercesine bir hacâletle şimdi de Danıştay denilen Devlet şûrası bu başkan hakkındaki tahkikatın selâmetle yürütülmesi için alınan ihtiyâri tedbir vasfındaki işten el çektirme kararını kaldırmış ve böylece mevcud hukuk düzeni, devlet idâresindeki anarşinin baş âmili olduğunu en açık şekilde göstermiştir.

Halbuki aynı devlet şûrasında yıllardır cevap bekleyen nice mürâcaatlar vardır ve kanunların lâfzına bakılırsa, bütün vatandaşlar müsâvidir. Ama demek oluyor ki; bizim bilmediğimiz bir husus, daha var. BAZI KİMSELER KANUNLAR KARŞISINDA DAHA ÇOK MÜSÂVİDİRLER bunun için de müracaatları iki günde karşılık görüyor.

4 Ekim 1976 günü «Medeni» diye tesmiye olunan kanununun tatbikata konuluşunun ellinci yıldönümüydü. Büyük ekseriyetinin müslüman vatandaşlardan oluştuğu bir kitle karşısında, devletin Radyo ve Televizyonu hâlâ medenî denilen bu kanunun çıkarıldığı devrin Adliye Vekili Mahmud Esad Bozkurt'un histerik kana susamışlığının salyalı nutuklarını haykırıyordu. En gayri medeni bir şekilde: «Türk inkılâbının bu kararı kesindir. Bütün kanunlar Batıdan alınacaktır. Buna karşı koyacaklar demirle, kanla, ateşle yok edilecektirler?» Bu devrim krizi tazelenirken, diğer taraftan da artık medeni kanunun pek çok yönünün çağdaş düşünceye, teknolojiye, ilme aykırı olduğu kabul ediliyor. Ancak bu aykırılıkların Atatürkçülük ve inkılabçılığın özünden asla taviz verilmeden düzeltilmesi gerektiğine bilhassa dikkat çekiliyordu. Yani en medeni kanunumuz bile tek ölçü olarak şahısperestliği esas alıyor. Atatürkçülüğü çağdaş düşünceden de ilimden de teknolojik icaplardan da üstün bir tercih şıkkı olarak görüyordu. Aynı hukuki çıkmaza, aynı espiri içinde Temyiz Reisi olan zat dahi, adlî yıl başında işâret etmemiş miydi?

Evet Türkiye bir iflâsın eşiğindedir. Şimdi mesele bu iflâsın ilânı ile tasfiye masasının kurulmasıdır. Bu tasfiye masası kurulmaz da gelişi - güzel bir şekilde meydana çıkacak olan iflâs alacaklılarının ortalığı velveleye vermelerine imkân tanırsak, tasfiye daha da zorlaşacaktır.

Varsın, icranın başı «Türkiye'de bir buhran yoktur» diye gerçekleri yalanlıyan beyanlarda bulunadursun. Ama ideolojik kamplaşmanın tesirinden değil, yalnız kanun yapma uzvunun kaza uzvunun dahi, kendisini kurtarmaması bunun en ibretli delilidir. Ve Türkiyedeki elli yıllık düzen iflâs etmiştir. Dünya siyâsetinde, her iflâs durumuna göre yeni ayarlamalar yapılmaktadır. Şimdi Türkiyenin gerçek sâhiplerine düşen vazife, bu buhranın, devlet binasına en az zarar verecek şekilde atlatılması için devletin üzerinde yükseldiği gerçek değerlerle restorasyonuna giderek bu iflâs haline kat'î bir son vermektir.

Anadolu'da 900 sene hangi dünya görüşüyle var idiysek, yine bu temel dünya görüşünün esas alındığı bir restorasyon... başka bir alternatif yoktur!.

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

LOİD Corc ile Çorçil'in yahudiliğe mensubiyet esasına dayanan bu şuursuz yahudi işbirliği yalnız İngiltere'ye olan saygıyı değil yirmibeş yıl gibi kısa bir zaman zarfında koca İngiliz İmparatorluğunu çöküntüye sürükledi. Aynı o yahudi ağına şimdi bütün varlığıyla Amerika düşmüştür. Rozvelt ile başlayan bu yahudi teşrik-i mesâisi Amerikan diplomasisini aynen o karanlık mecralara sokmuş peşinde sürüklemektedir. Lenin'in garip bir kehâneti vardı. «Bolşevizmin son perdesi Amerika'da oynanacaktır» diyordu. Amerika İngilterevari bu şuursuzluğu idâmede ısrar ederse korkarım ki, bu mülhidin dediklerinin tahakkukunu görmek için uzun bir intizara lüzum kalmıyacaktır.

Şimdi tekrar Filistin fâciasına dönelim. Cemiyet-i Akvam tarafından İngiltere'ye yapılan tefviz ve bu tefvize dayanarak yahudiler hesabına İngiltere tarafından tertiplenen icraatı tedkik etme fırsatını bulan bir Fransız hukukçusu o sıralarda yazdığı bir yazıda durumu aynen şöyle tavsif etmişti:

«Balfor'un deklarasyonu gibi Cemiyet-i Akvam tarafından da alınan karar, Filistin araplarını gülünç bir durumda «yahudi olmıyan cemaat» diye tavsif etmektedir. Şu ifâdeden memleketin sekene-i asliyyesinin Araplar değil yahudiler olduğu intibâı hâsıl olmaktadır. Aynı zamanda mandater devlete tahmil edilen bu himaye ile kat'i bir şekilde yahudilere millî bir yuva kurması, yahudi muhâceretini teksif etmesi ve siyonist teşkilâtım devlet içinde devlet hâline sokması istenmektedir. Bütün bunlara ilâveten bu tefviznâme memleketin şer'i ve hakiki sekenesi olan arapları mutlak bir ihmâl hâlinde güçlü sayacak kadar garip bir muhteva taşımaktadır. Bir milletin idâresine kan ve demir ile tecâvüz etmek ve sahip olması tabii bir hak olan istiklâlinden böyle adî ve çirkin şekilde onu mahrum kılmağa kalkışmak düpedüz alçaklıktır.

«Balfor Beyannâmesinin bir tekerlemesi olan Cemiyet-i Akvam manda beratı hernekadar yahudi olmayanların durumuna ve hukukuna zarar iras edilmemesi hususunu maddeleştirmiş ise de, maddeleşmiş şekliyle bu müsta'cel kararın rûhî yapısı Judéo - Britonnique bir muâhedenin öne sürülen müjdecisi intibaını silememektedir.»

«Gerek tasmim ve gerekse tenfiz bakımından bu karar araplara karşı plânlanmış bir yıkımdı. Bu yıkımın yahudiler hesabına yapıldığım ve bundan yahudilerin azamî bir şekilde istifade ettirileceğinin en canlı bir misali: Bir yahudi olan Herber Samuel'in Filistin idaresinin başına getirilmesi ve teşrii mevzularda istediği gibi tasarrufda bulunmasını kolaylaştırmak için de bir yahudi olan Mister Bentewich'in kendisine birinci safta yer alan bir hukuk müşaviri olarak tayin edilmesinde görmek mümkündür.» Bütün bunları söyleyenin bir ecnebi olduğunu unutmamak lâzımdır.

İngiliz kisvesine bürünen bu yahudi ekiplerin tasarrufu altına giren Filistin'de durumun günden güne fenaya gideceği tabii idi. Devletin bütün imtiyaz ve inhisarları, halkın bütün ticarî ve sınai tasarrufu tamamen yahudi murakabesine terk edilmişti. Yahudiler bu işe tam mânâsıyla hazırlıklı geldikleri muhakkakdı. Derhal idare kadrolarını, malî tanzim ve murakabe ekiplerini, hattâ polis ve emniyet teşkilâtlarım kendi çıkarlarına göre alabildiklerine geliştirdiler.

(Devamı var)

Hekimoğlu cevap veriyor:

«Risale-i Nur ve İslâm Yazısı» bazı kardeşlerimizi gazetemize cevab vermeye itmiştir. Hekimoğlu İsmail Bey, arkadaşımız Yalçıner ile geçen sayımızda yer alan mülâkatdan sonra böyle bir arzu izhar etmiştir. Bunun üzerine fikirlerini serbestce yazabileceği kendisine ifade olunmuş ve Hekimoğlu İsmail Bey de aşağıdaki yazıyı göndermişlerdir. Bu yazıyı okuyucularımızın dikkatine sunarken yine geçen sayımızdaki duamızı teyiden tekrar ediyoruz: Allah, cemaatimizin vahdetini muhafaza buyursun. Amin.

SEBİL

İslâm yazısı ve...

Sebil, bir çok seri makalelerinde olduğu gibi, İslâm Yazısına dair tefrikalarında da, İslâmı kuşatan kuvvetlerin içine dalıp onları saf dışı etmekte, böylece ilmi mücadelesini başarı ile yürütmektedir. Bu arada iki ağızlı kılıç kullanan bir yazar, hem dostu, hem de düşmanı yaraladı. Biz bu yaranın acısım dostumuza duyurmaya ve ona bulunduğu mevzinin nezaketini hatırlatıp, hedefini tespit etmeye çalışacağız.

İslâm yazısı sadece Risale-i Nur talebeleriyle alakalı değildir. Her müslüman gibi, Risale-i Nur talebeleri de İslâm yazısını öğrenmeye çalışır. Fakat bazı kimseler, İslâm yazısına Risale-i Nur talebeleri açısından bakıp, onları «okuma» ve «yazma» gibi iki türlü faaliyet içinde değerlendirir. Bu arada İhlas, Uhuvvet gibi risaleler bütünüyle nazara alınmaz, sanki İslâm yazısını emreden Üstad, ihlas ve uhuvveti emretmemiş, sanki mezkür kitaplardaki tavsiyeleri Said Nursi yazmamış gibi, bir hal içine girilir.

Öte yanda, Latin yazısı ile Risale-i Nurların basılmasını isteyen Said Nursi Hazretleriydi. Basılan her eserden bir kısmı ona giderdi, o da latin yazılı Risale-i Nurları görünce bayram ederdi. Çünkü Bediüzzaman'ın gayesi imana hizmetti. Risale-i Nurlar da tahkik-i imam temin eden eserler olduğundan onların okunması gerekirdi. O zamanlar İslâm yazısını okuyan kaç kişi vardı? Ve, bugün üniversite muhitinde kaç kişi, İslâm yazısını biliyor? İslâm yazısını bilmeyenler tahkik-i iman derslerini okumayacak mı?

1958 senesinde basılan Tarihçe-i Hayatı bir bavula doldurup, Üstad Bediüzzamana ben götürdüm. 1959 senesinde Amerika'da The İslamic Center'e teslim ettiğim Risale-i Nur külliyatının içinde teksirle basılmış eskimez yazılı eserler olduğu gibi, latin yazılı eserler de vardı. Bunları Amerika'ya götürmemi, Üstad Said Nursi, Emirdağ'da bana söylemişti.

Bakınız Latin yazısına şiddetle karşı çıkan yazar, makalelerini Latin yazısı ile yazmaktadır. Çünkü zaruretler bunu gerektirmiştir.

Aym zaruretler, Risale-i Nurların latin yazısı ile yazılmasını da gerektirmiş ve Üstad Bediüzzaman Said Nursi, kendi eserlerinin Latin yazısıyla yazılmasım istemiş, basılan eserleri, kendi eliyle Hüsrev Altınbaşak'a da göstermiştir, bu hususu kendileri de biliyor. Dolayısı ile latin yazılı eserleri okuyanlar kınanmaz «Müminler kardeştir» ayet mealince, kardeşçe bir hava meydana getirilmelidir.

İslâm harflerine karşı çıkan tek dindar gösterilemez. Metod münakaşaları hiç bir zaman gayeyi ve hedefi zedelememelidir. Metod ile asılı karıştıranlar, ilmi çalışmalardan çok, hissi haller içinde bocalayan kimselerdir.

Bediüzzaman, latin harfli kitapları talebelerine okutur, kendisi de diğer eserlerden takip ederdi. İşte latin yazısı ile yazılı kitapların okunması böyle başladı, belki bunu ilk dinleyenlerden biri de Bediüzzaman Said Nursi idi. Bu sebeple latin yazısı ile yazılı Risaleleri okuyanlar ve dinleyenler de, Bedlüzzaman'm açtığı yolda yürüyen kimselerdir.

İslâma hizmet edenleri gruplara ayırıp, bunları maddi menfaat taraftarları gibi göstermek de zannedildiği kadar akla uygun değildir. Çünkü başkalarının üstünü kirletmek için çamura taş atanlar, çok zaman kendi üstlerinin de kirlendiğini görmüşlerdir. Şayet kendilerini kontrol edebilmek faziletine erişmişlerse...

Yine gruplardan söz edip, grup liderlerine çatanlar, Bediüzzaman'ın biricik gayesini unutmuş gibiler... Yani komünizmle mücadele yerine kendi aralarında boğuşmayı tercih etmiş sayılırlar ki bunun da Said Nursi ile ve Risale-i Nurlarla bir ilgisi yoktur. Bediüzzaman'ın vekilleri vardır. Fakat bu vekiller, LİDER değildir.

Liderler seçimle, tayinle iş başına gelmez. Bütün dünyada, lider olmuş kimseler, öyle bir hayat yaşamış ki, çokları onu lider kabul etmiştir. Bediüzzaman Said Nursi bunlardan biridir.

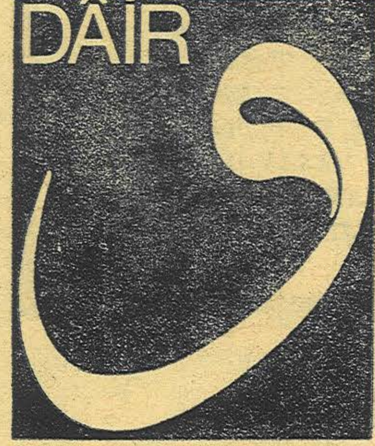
Bediüzzaman Said Nursi seçimle ve tayinle, gönül tahtına oturmadığı gibi, lider olacak kimselerin de Bediüzzaman'ın tayinine ihtiyaç duymamaları gerekir. Nitekim Kanuni Sultan Süleyman sayesinde, Sarı Selim padişah olmuştur amma, hiç bir zaman lider olamamıştır. Hatta tarihin eli Sarı Selim'in yakasından inmemiştir bile...

Bediüzzaman Said Nursi'nin vasiyetlerinden kısımlar nakledip bu bahsi bitirelim:

«Şimdi manevi evlatlarım, fedakar hizmetkarlarım olan Zübeyr, Ceylan, Sungur, Bayram, Hüsnü, Abdullah, Mustafa gibi ve has ve halis Nur'un kahramanları olan Hüsrev ve Nazif, Tahiri, Mustafa Gül gibi zatların nezaretinde o düsturumun muhafaza edilmesini vasiyet ediyorum.» (Said Nursi, Emirdağ Lahikası, c. 2, İstanbul 1960, s. 188)

«Şimdilik Tahiri, Sungur, Ceylan, Hüsnü ve bir iki adam daha mutlak vekilim olarak vasiyet ediyorum.» (Said Nursi, aynı eser, s. 205)

Biz de Bediüzzaman'ın koyduğu düsturların muhafazasını istiyoruz. Mesela Sebil'in 41. sayısında, İslâm Harflerine Dair sayfadakiler gibi, bütün yazılar olabilirdi. O zaman kim ne derdi?

RİSALE-İ NUR VE İSLÂM HARFLERİ

①②

Risâle-i Nur küllîyâtı içerisinde çocuklara ve ihtiyarlara hususi bir ehemmiyet verilmiştir. Küçük çocukların ve ümmî ihtiyarların «Risâle-i Nur yazısı» nı nasıl öğrenip yazdıklarını ve onlara Bediüzzaman Hazretlerinin nasıl takdir ve tebriklerle mukabele ettiğini gösteren bir mektubu ile MEKTÛBÂT isimli eserinden aldığımız ve İslâm harflerini «Kur'ân'ın temel taşları» diye tavsif eden bir parçayı sütunlarımıza aynen aktarmakla iktifa ediyoruz:

«Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

İki sene tatbikâttan sonra mahkeme tarafından bana teslim olunan mecmualardan bugün, mâsumlar (çocuklar) taifesinin ve ümmi (okuma - yazma bilmeyen) ihtiyarlar cemaatinin bana yadigâr olarak gönderdikleri parçaları hâvi büyük ve yaldızlı cildli bir mecmua gördüm. Bu mecmuanın başında tâ Kast monu'ya yazdığım bir fıkrayı size göndermek hatırıma geldi. Belki de eskiden bir sûreti size gönderilmiş. Bunda kanaatim geldi ki, feylesoflara ve muannidlere karşı mâsumlar ve ümmilerin mâsumâne ve hâlisâne olan bu elimdeki mecmuası, en büyük bir vasıta-i galebedir. İnadları kırıp insafsızları insafa getirmiştir. İşte çok yerlerden bana gönderilen mecmualar ve ümmilerin parçalarını üç mecmua içinde cemetmiştik. Ve mecmuanın başında, bu gelen parça yazılı gördüm, size de gönderiyorum.

Hem bununla Risâle-i Nurun makbûliyyetine delâlet eden sekiz parçadan mürekkep yaptığımız bir mecmua ve kerâmet-i Gavsiye ve Aleviye ve işâret-i Kur'âniyeden başka, lâhika vesâireden üç dört parça daha ilâve edilen mecmuanın başında yazılmağa lâyık bir parçayı leffen beraber gönderiyorum.

Umum k rdeşlerime, bilhassa mâsum ve ümmîlere selâm ve duâ eder ve duâlarını istiyoruz. Ve bin Mâşâallah ve Bârekâllah onlara deriz: ONLARIN YAZILARINI kimler görüyorsa, takdirkârâne meftûn olur.

Risâle-i Nurun küçük ve mâsum şakirdlerinden elli altmış talebenin yazdıkları nüshaları bize göndermişler, o parçaları üç cild içinde cemettik. İşte bu mecmuadaki parçaları yazanların nümûne olarak bir kısmı şunlardır:

İSİMLERİ	YAŞLARI
Ömer	15
Mustafa	13
Hafız Nebi	14
Hicret	15
Hüseyin	11
Ahmed Zeki	13
Ayşe	11
Hafız Ahmed	12
Mustafa	14
Bekir	9
Ali	12
Ayşe	11

İşte bu mecmuadaki risâleler, bu mâsum çocukların Risâle-i Nurdan ders aldıkları ve yazdıklarının bir kıs ıdır. Onların bu zamanda bu ciddi çalışmaları gösteriyorki; Risâle-i Nurda öyle bir manevi zevk ve cazibedâr bir nur var ki, mekteblerde çocukları okumağa şevkle sevketmek için icad ettikleri her nevî eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürûr, bir şevk Risâle-i Nur veriyor ki, çocuklar böyle hareket ediyorlar. Hem bu hal gösteriyor ki, Risâle-i Nur kökleşiyor. İnşâallah, daha hiçbir şey onu koparmıyacak, ensâl-i âtiyede (gelecek nesillerde) devam edip gidecek. Aynen bu mâsum çocuk şakirdler gibi Risâle-i Nurun câzibedâr dairesine giren ÜMMÎ İHTİYARLARIN DAHİ KIRK ELLİ YAŞINDAN SONRA RİSÂLE-İ NÛRUN HATIRI İÇİN YAZIYA BAŞLAYIP YAZDIKLARI KIRK ELLİ PARÇA, İKİ ÜÇ MECMUA İÇİNDE DERCEDİLDİ. Bu ümmî ihtiyarların ve kısmen çoban ve efelerin bu zamanda, bu acib şerâit içinde herşeye tercîhan Risâle-i Nura bu sûretde çalışmaları gösteriyor ki, bu zamanda Risâle-i Nura ekmekden ziyâde ihtiyaç var ki, harmancılar, çiftçiler, çobanlar, yörük efeleri hâcât-ı zarûriyyeden (zarûrî ihtiyaçlardan) ziyâde bir hâcât-ı zarûriyyeyi Risâle-i Nurun hakâikını (hakikatlarını) görüyorlar. Bu cildde az ve sâir altı cild-i âhirde mâsumların ve ihtiyar ümmîlerin yazılarının tashîhinde çok zahmet çektim; vakit müsaade etmiyordu. HATIRIMA GELDİ ve MÂNEN DENİLDİ Kİ: SIKILMA!. Bunların YAZILARI çabuk okunmadığından, acelecileri yavaş yavaş okumağa mecbur ettiğinden Risâle-i Nurun gıda ve taam hükmündeki hakîkatlarından hem akıl, hem kalb, hem ruh, hem nefis, hem his hisselerini alabilir. Risâle-i Nur sâir ilimler ve kitaplar gibi okunmamalı. Çünkü ondaki iman-ı tahkîki ilimleri, başka ilimlere ve maariflere benzemez. Akıldan başka çok letâif-i insâniyenin kuvvet ve nurlarıdır.

Elhâsıl, mâsumların ve ümmî ihtiyarların noksan yazılarında iki fâide var:

BİRİNCİSİ: Teenni (yavaş) ve dikkatle okunmağa mecbur etmektir.

İKİNCİSİ: O mâsûmâne ve halisâne ve samîmi ve tatlı dillerinden, derslerinden Risâle-i Nur n şirin ve derin mes'elelerini lezzetli bir hayretle dinlemek ve ders almaktır.»

Kardeşiniz SAİD NURSİ

[سؤال] اڭ مهم حقائق قرآنيه و ايمانيه ايله مشغول اولديغك حالده نه دن اونى موقتاً براقوب اڭ زياده معنادن اوزاق اولان حروف هجائيهنڭ عددلرندن بحث ايديورسڭ؟

[الجواب] چونكه بو مشئوم زمانده قرآنڭ بر تمل طاشى اولان حروفنه هجوم ايديليور و اونلرڭ تبديلنه چاليشيورلر.

سعيد النورسى

(مكتوبات، اسلام حرفلريله اساس نسخه صحيفه: ٦٧٩)

● *«SUÂL: En mühim hakâik-ı Kur'âniyye ve imâniyye ile meşgul olduğun halde, neden onu muvakkaten bırakıp en ziyade mânâdan uzak olan hurûf-u hecâiyyenin adedlerinden bahsediyorsun?*

EL-CEVÂB: Çünkü bu meş'ûm zamanda Kur'ânın bir temel taşı olan hurûfuna hücum ediliyor ve onların tebdîline çalışıyorlar.»

SAİD NURSİ

(MEKTUBÂT, İslâm harfleri ile esas nüsha, sahife: 679)

LÜGATÇE

MUSAMMEM: Kat'i olarak karar verilmiş
TESCÎ': Şecaatlendirme, cesaretlendirme
MÜBÂYAA: Satın alma
TENFİZ: Nâfiz kılma, hükmünü yürütme
TESLİH: Silâhlandırma
MEZÂHİB: Mezhebler
TEVÂRÜS: Miras kalma
MAHFEL: Lokâl
MEHÂFİL: Mahfiller, lokâller
TAZAMMUN: Zımmen ihtiva eden
İSTİCÂL: Acele etme
SÂLİH: Uygun elverişli, müsaid
TASMİM: Kat'i olarak karar verme
MUHTEDİ: İhtida eden, hidâyete eren, müslüman olan
NAKİSE: Noksanlık
İHRÂK: Yakma
HACÂLET: Yüz kızartıcı hâl
MUSAMMEM: Kat'i olarak karar verilmiş
TASMİM: Kat'i olar k karar verme

Müslüman,
İslâm Yazısı'nı öğren,
tâ'limini teşvik et...

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız. siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 SAYI: 42 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazı İşleri Müdürü: KADIR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
Postscheckamt HAN. 37938 - 300
Telefon: 0531 - 85033

«Mutlak Hakikat»e hizmetde

Kabzayı süsleyen elmas: «MTTB»

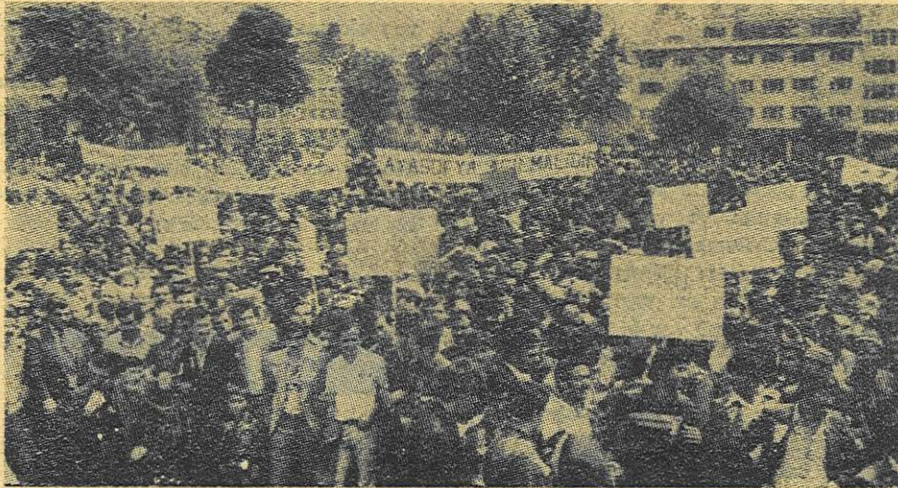
Milli Türk Talebe Birliğinin büyük kongresi önümüzdeki 16 Ekim 1976 Cumartesi günü yapılıyor. Birliğe bağlı 35 dernekden 5'er delegenin katılacağı kongre İstanbul Merkez Binası'nda açılıyor.

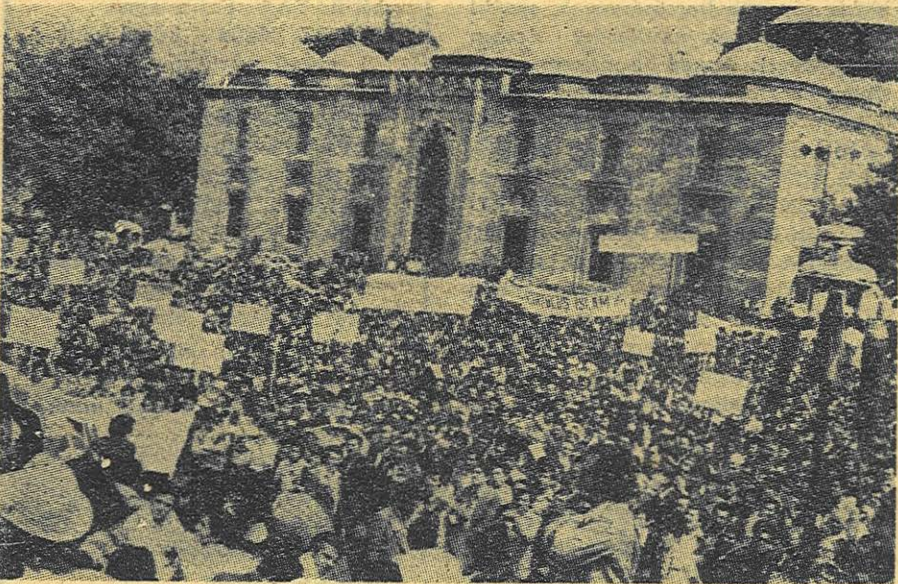
MTTB kongresi münasebetiyle Birlik reisi Rüştü Ecevit, Sebil'e verdiği beyanatda şöyle demiştir:

«Türkiye Cumhuriyeti'nden daha fazla olarak 60 senelik bir maziye sahip olan teşkilâtımızın 16 Ekim 1976 da 54 Büyük Umumi Heyet toplantısı kendi binamızda yapılacaktır. Bilhassa son on sene gerçek hüviyetini kazanan hergün biraz daha güçlenen teşkilâtımız muhtelif zamanlarda büyük bâdireler atlatmıştır. Ancak gücünü iman vecdi ve İslâm Şuurundan alan bu gençliğe hiç bir şer kuvvet mani olamamıştır ve olamayacaktır. Biz devraldığımız emaneti biraz daha ileriye götürebilmiş olmanın huzuru içindeyiz. Bu vesile ile bizlere hak dava uğrunda yaptığımız mücadelede yardımcı olan bütün gönüldaşlarımıza teşekkürü borç biliriz. Anadolu'da 160 teşkilâtıyla Türkiye sathına yayılan birliğimizin bu büyük toplantısı, İman davasına daha iyi hizmet etmek imkânlarının araştırılması açısından son derece ehemmiyetlidir. Bu toplantıda bir çok hedeflerimiz vardır. Bu hedeflere sağlam adımlarla varıp hayırlı neticeler elde edilecek ve Türk milletinin gerçek münevver olarak kabul ettiği bu gençlik artık sadece Türkiye değil Âlem Şûmul bir surette hakimiyetini sağlama yolunda Büyük adımlar atılmış olacaktır. Cenabı Haktan bu büyük toplantının Türk gençliği ve Türk Milleti için Hayırlı ve uğurlu olmasını niyaz ederim.»

Diger taraftan MTTB'nin büyük kongresinin Birliğe yeni bir faaliyet şevki vereceği belirtiliyor. Gençler, «Mutlak Hakikat» e hizmetde «Kabzayı süsleyen elmas» olarak vasıflandırdıkları MTTB'nin önümüzdeki devrede daha bir aksiyona sahib olacağını ifade ediyor. Bu meyanda, ehemmiyetle üzerine eğilinmesi icabeden hususları da şöyle sıralıyorlar:

«MTTB'nin İslâmcı gençliğimizin yetişmesinde, gelişmesinde büyük rolü vardır. Bu sebeple MTTB'nin hakiki hüviyetini kazandığı ilk senelerde olduğu gibi daha faal bir sahaya geçmesi icabetmektedir. Düzen'in yapamadığı ve yapmak istemediği birtakım mevzii çalışmalardan ziyade «tez» mevkiinde faaliyetlerde bulunulmalıdır. Bu maksadla Teşkilâta da bir iç aksiyon kazandırılmalıdır.

- *İslâmcı Gençliğimizin elinde hakiki hüviyetini kazanan Millî Türk Talebe Birliğinin her 29 Mayıs'da tertib ettiği «Fetih Mitingleri» nden birisinde Beyazıd Meydanı'nı dolduran mahşeri kalabalık ve göğe yükselen haykırışın, dövizlerdeki aksi: «AYASOFYA AÇILMALIDIR!»*

MTTB'nin yurd sathındaki teşkilâtlanması fevkalâde faydalı olduğunu isbat etmiştir. Ancak bu teşkilâtın daha müessir hale getirilmesi için, bazı idari tedbirlerle ve mahalli selâhiyetlerle donatılması lüzûmludur. Merkeziyetcilik her ne kadar bütünlüğü sağlamakda arzu edilen mükemmeliyeti vermekte ise de bazı noktalarda teşkilâtın dinamizmini durgunlaştırıcı rol oynamaktadır. Onun için, teşkilâtın işaret edilen selâhiyetlere kavuşturulması kuvveti artıracaktır. Ayrıca, son zamanlarda Birliğin Üniversite camiası içerisinde beklenen aksiyonu gösteremediği iddiası vardır. MTTB yeni faaliyet devresinde bu türlü iddiaların ileri sürülmesini kat'iyetle önleyecek bir kararlılıkta olması, Üniversite talebesi çevresinde müessiriyetini fiilen isbatı icabetmektedir.

Her talebe teşekkülünü olduğu gibi, MTTB'yi de tehdit edecek tehlike, bürokratlaşmadan gelecektir. MTTB bundan sonraki çalışmalarında bilhassa kırtasiyecilik ve bürokratlaşma temayüllerine karşı hassas bulunmalıdır.»

Bütün bu temennilerin yanı sıra, gençler, MTTB'nin yeni kongresinin bekledikleri gibi «tipik cemiyetcilik kaideleri» dışında şuurlu bir vahdet içerisinde geçeceğinden emin olduklarını belirtiyorlar.

MTTB bilindiği gibi 1916 yılında kurulmuş, halen Türkiye'nin en eski talebe teşekkülüdür. Birlik kuruluşundan itibaren birtakım ellerin eline geçmiş ve bu ellerde milletin öz düşüncesine mugayir ideolojilerin hizmetinde kullanılmıştır.

Milli Türk Talebe Birliği bugünkü hüviyetine İslâmcı gençlerin elinde kavuşmuş ve hakiki şahsiyetini bulmuştur. Bu devrede sırasıyla İsmail Kahraman, Burhaneddin Kayhan, Ömer Öztürk, Raşit Ürper Abid Özmen ve Rüştü Ecevit Birliğin reisliğini yapmışlardır. Ayrıca daha nice genç MTTB çatısı altında Hakk Yol'a hizmet etmiştir.

Sebil, MTTB'nin yeni kongresinin gençliğimiz ve milletimiz için hayırlı olmasını niyaz eder.